

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 35 / CET / 27.05.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CET\35CET\

Fitxer 35CET1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Empresa i Treball

Sessió 35, dimecres 27 de maig de 2026

Presidència de la Il·lma. Sra. Maite Selva i Huertas

Sessió 35 de la CET

La sessió de la Comissió d'Empresa i Treball (CET) s'obre a ****. Presideix Maite Selva i Huertas, acompanyada de la vicepresidenta, Lúdia Ferré Ferré, i de la secretària, Laura Fernández Vega. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents [Francesc Jesús Becerra Ramírez](#), [Elena Díaz Torrevejano](#), [Natàlia Fabian Corbacho](#) i [Conchi Jiménez Cruz](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Joan Canadell](#) i [Bruguera](#), [Noemí Nieto](#) i [Fumanal](#) i [M. Àngels Planas](#) i [Crous](#), pel G. P. de Junts; [Jordi Albert](#) i [Caballero](#), [Laia Cañiguerol Olivé](#) i [Joan Ignasi Elena Garcia](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Míriam Casanova Domènech](#) i [Àngels Esteller Ruedas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Javier Ramírez Gutiérrez](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Departament d'Empresa i Treball. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC) (BOPC 496, 3).

La presidenta

Molt bon dia. Benvinguts a la comissió d'Empresa.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (compareixença del Govern)

200-00026/15

Avui tenim la compareixença del conseller sobre el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per aquest 2026. Per tant, passarem la paraula al conseller Sàmper. Té el temps d'intervenció d'un màxim d'una hora per fer la seva exposició. Pot començar quan vulgui, conseller. Endavant.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, presidenta. Diputades i diputats que ens acompanyeu, mitjans de comunicació, moltíssimes gràcies a totes i a tots. I permetin-me començar agraint la presència al meu costat del secretari general Pol Gibert, així com tots els membres que ens acompanyen del Departament d'Empresa de Treball i de Polítiques Digitals.

Vaig ser en aquesta comissió el passat dia 5 de març per defensar el projecte de pressupost per al aquest 2026, que no va poder tirar endavant. Aquell dia vaig presentar el Departament d'Empresa i Treball com el departament de la concertació social, el departament de l'entesa i el departament del pacte. L'entesa entre dues branques del Govern del país que caminen plegades, com és el món de l'empresa i com és el món del treball. I amb aquest mateix esperit, torno avui aquí a presentar una nova versió del pressupost 2026 per al nostre departament.

Abans d'entrar estrictament en matèria de presentar el nostre pressupost desglossat, permetin-me, però fer una mirada panoràmica i ràpida al nostre context econòmic. Un context econòmic que certament ha canviat una mica des de la darrera vegada que vaig ser en aquesta cambra per parlar del pressupost que presentava.

Catalunya avança, en aquest any 2026, amb una economia que, malgrat les incerteses provocades per les tensions geopolítiques mundials, ha sabut demostrar robustesa i també resiliència. Tanmateix, la previsió de creixement del 2,3 per cent del PIB per al 2026 apunta a una lleugera desacceleració en el ritme de creixement de la nostra economia. Això és a conseqüència del context internacional que afronta un escenari caracteritzat per un major moment d'incertesa amb risc d'inflació més alta i amb costos financers més elevats.

Aquest dinamisme macroeconòmic té un reflex directe en el nostre mercat de treball. Catalunya té actualment uns 3,2 milions de persones afiliades a la Seguretat Social, la xifra més alta assolida en el primer trimestre de l'any de la sèrie històrica. Per a 2026, les previsions mostren que l'economia catalana continuarà creant ocupació, però

Fitxer 35CET2

a un ritme més moderat, en consonància amb el conjunt de les previsions econòmiques a les quals abans feia referència. Així, l'ocupació, mesurada en termes de persones ocupades equivalents a temps complet, es preveu que augmenti un 1,6 l'any 2026. Aquests registres apunten a una economia capdavantera en creació de llocs de treball dins de l'Estat i molt ben posicionada en l'òrbita europea i mostren que disposem d'un mercat de treball capaç d'absorbir mà d'obra en un context de creixement moderat.

L'evolució positiva del mercat laboral també es posa de manifest en la reducció de l'atur. L'any 2025 la taxa d'atur es va situar al 8,4 per cent, amb 357.000 persones desocupades, fet que suposa una disminució del 4,4 per cent en el nombre d'aturats, és a dir, 16.600 persones menys que l'any anterior. Durant el primer trimestre de 2026, però, la taxa d'atur es situa lleugerament per sobre del deu per cent. L'increment habitual en el primer trimestre de l'any d'aquesta taxa, que s'explica pel final de les campanyes de contractació de Nadal i rebaixes, s'ha vist acompanyat per l'augment de la població activa, afavorit pel procés de regularització de la població estrangera. En aquest sentit, l'atur registrat presenta una evolució de l'atur força positiva, amb 325.314 persones desocupades el primer trimestre de l'any, la

qual cosa significa un descens del 2,7 per cent respecte al mateix trimestre de l'any passat. De la mateixa manera, les previsions per a 2026 presenten una taxa d'atur similar a la de l'any 2025. El repte principal és disminuir l'atur estructural i el de llarga durada, així com adaptar les competències de la nostra població activa a les necessitats dels sectors emergents i disruptius.

El bon comportament de l'activitat i de l'ocupació s'emmarca també en un sector exterior que continua sent un dels pilars de l'economia de Catalunya. Ho deuen recordar, vam celebrar que l'any 2025 les exportacions van superar els 100.000 milions d'euros, i ho van fer per tercer any consecutiu. Aquest volum consolida Catalunya com un dels principals motors exportadors de l'Estat; això, tot i la davallada del 3,4 per cent de les exportacions als Estats Units l'any 2025, mercat que representa el 4,2 per cent del total i és el sisè destí en importància, que posa de manifest la vulnerabilitat davant mesures proteccionistes. Malgrat aquest punt, el conjunt de les nostres exportacions va créixer un 0,6 per cent, fet que evidencia la capacitat de diversificació geogràfica i sectorial de les nostres empreses.

Aquest és el marc macroeconòmic en què s'inscriuen els pressupostos de l'any 2026. I ja entrant pròpiament en els comptes –ho saben–, el conjunt del pressupost de la Generalitat proposa un creixement del 22,8 per cent respecte del de l'any 2023, el darrer pressupost aprovat. Amb un augment de 9.126 milions d'euros, el pressupost presentat per la consellera d'Economia arriba fins als 49.162 milions d'euros. A més, en concret, per al conjunt del foment de l'activitat econòmica, aquest pressupost compta amb una xifra global que suma 760 milions d'euros, sumant partides d'empresa i de treball, d'economia i d'energia.

Com a conseller d'Empresa i de Treball i veí, a més, del Vallès Occidental, no vull deixar de congratular-me d'un acord que facilita avançar en la línia orbital ferroviària, un projecte de futur molt potent pensat perquè els treballadors de tota l'àrea metropolitana es puguin traslladar dignament; pensant en treballadors que viuen al Maresme i volen anar a treballar al Vallès o gent del Garraf que va a treballar al Penedès, per posar dos exemples. Un projecte, una infraestructura per fer fàcil la vida de la gent treballadora. Tampoc vull deixar de mencionar el major grau d'incidència del Govern de la Generalitat en el Consorci de la Zona Franca. No cal

que els hi digui la gran rellevància per a la logística i la nostra indústria que té aquest consorci. Així que ens alegrem força d'aquests dos extrems.

I, ara sí, endinsem-nos ja en les xifres del propi pressupost del nostre departament, unes xifres que no han variat gaire de les que ja els vaig poder presentar fa un parell de mesos. Al Departament d'Empresa i de Treball disposarem d'un pressupost de 1.506 milions d'euros, amb un augment del 12,7 per cent amb relació al pressupost de l'any 2023, és a dir, més de 169 milions d'euros més. I mirant l'homogeni, que és especialment complex en un departament que ha anat canviant de competències, l'increment del pressupost sobre el 2015 és del 122 per cent. Un pressupost que consolida un creixement sostingut que inclou l'increment del capítol 1 en 17 milions d'euros, que respon a l'actualització dels increments retributius dels darrers anys de pròrroga, així com a l'impacte de la darrera reestructuració, com també a les remuneracions del personal, que s'amplien; l'augment del capítol 7 en transferències de capital, amb 28,7 milions d'euros, i l'increment del capítol 4 en les transferències corrents en 129 milions d'euros, com a conseqüència, principalment, de l'increment de fons finalistes i afectats, per exemple, pujada de recursos del Fons de Transició Nuclear en 51 milions d'euros, creixement dels recursos procedents de l'impost d'estades en establiments turístics en 31 milions d'euros, increment de recursos procedents de l'Estat a través de la Conferència Sectorial d'Ocupació i Afers Laborals en 23 milions d'euros o l'augment dels fons Feder.

Pel que fa als diferents àmbits del departament, a través dels quals expliquem totes les nostres actuacions, el primer gran àmbit és el de la industrialització, un factor clau en els nostres comptes. A la industrialització i al suport a l'empresa, autònoms i emprenedors el pressupost assignat és de 264,2 milions d'euros, el divuit per cent del total. Aquesta partida té com a finalitat impulsar la competitivitat del teixit productiu català i afavorir la creació i consolidació d'activitat econòmica. Dins d'aquest eix, hi han 144,3 milions d'euros que es destinen al suport directe a la indústria. Aquesta despesa consolidarà més de 50 milions d'euros en la política d'ajuts directes a les inversions industrials en termes de descarbonització, digitalització 4.0 i reindustrialització.

Saben que posem especialment el focus en sectors especialment sensibles, com el químic, o, per exemple, també al sector de l'automoció. Just la setmana passada el president Illa va presentar un paquet d'ajudes al sector de l'automoció de 5 milions d'euros per a la innovació en l'àmbit tecnològic. Aquests ajuts, que es vehicularan a través d'Acció, estan previstos per a aquest any 2026 i 2027. També comptem amb els 73,9 milions procedents dels Fons de Transició Nuclear per garantir alternatives econòmiques als noranta-sis municipis dels territoris afectats i 43,4 milions a programes d'autònoms, empenedoria i foment empresarial.

Pel que fa als emprenedors, amb els diferents programes amb els quals comptem, com els de segones oportunitats, el TU+1 o l'Emprèn Cat, podem arribar a ajudar a més de deu mil persones. En la mateixa direcció, volem presentar la nova estratègia d'innovació empresarial any 26-2030 per al foment de la recerca i el desenvolupament empresarial, la promoció de l'ecosistema i l'enfortiment de les *start-ups*, *spin-off*, *deep tech*. Aquest mateix mes de juny farem més passos endavant en aquesta estratègia.

En el capítol de la indústria, permetin-me obrir un parèntesi amb relació al pacte nacional per a la indústria. Saben que en el pacte signat amb Esquerra Republicana ens hi ratifiquem amb la voluntat d'enfortir aquest pacte nacional. Un pacte nacional per a la Indústria que els avanço que presentaré en diferents punts de tot el territori de Catalunya per fer-lo arribar amb detall a tot arreu. Com era el nostre propòsit vers el 2030, el Govern de la Generalitat es compromet a ampliar la dotació pressupostària del pacte fins als 5.000 milions d'euros, incrementant les dotacions per a la formació de professionals per als sectors industrials i per a la millora de la disponibilitat del sòl industrial, tecnològic i estratègic, temes que són fonamentals.

També en aquest sentit, s'elaborarà un informe sobre la disponibilitat de sòl estratègic a Catalunya, indicant el seu estat de tramitació, les necessitats de connectivitat i l'estat de desplegament dels subministraments que hi són necessaris. Aquesta, els ho he de dir, ha estat i és una de les meves obsessions al llarg dels quasi dos anys que fa que soc conseller. Així mateix, el Govern elaborarà un pla de treball per tal de resoldre les mancances que l'anterior informe pugui detectar, alineant-se amb els objectius del pacte nacional per a la indústria. Tot això ha de fer

realitat un urbanisme industrial actualitzat que doni respostes a municipis com Bot, un poble petit i a una punta del país, però en el qual es podrà urbanitzar parcialment el polígon industrial les Forques, que té una superfície de quatre hectàrees. El projecte tirarà endavant després de l'acord amb els Comuns.

En la meua part inicial, al discurs mencionava els factors geopolítics que ens fan parlar especialment del context d'importacions i d'exportacions. Aquí cal parlar de la gran tasca que es fa per ajudar o acompanyar a internacionalitzar les nostres empreses. La feina que es fa es fa principalment, com vostès saben, des d'Acció. La internacionalització compta amb una dotació de 46,1 milions d'euros, que representen el tres per cent del nostre pressupost. D'aquesta quantitat, 29,2 milions es destinen a l'ampliació del mercat exterior per a les empreses catalanes, facilitant la seva presència a nous mercats. Saben que vam presentar la iniciativa «Catalunya exporta», un nou programa publicoprivat per facilitar que dues mil empreses catalanes comencin a exportar. Alhora, en aquest àmbit, 5,6 milions es dediquen a l'atracció d'inversió estrangera amb la voluntat de captar projectes estratègics que generin ocupació i dinamització de la nostra economia. Volem incrementar un vint per cent la inversió estrangera captada a través de la nova estratègia de captació i retenció d'inversions, arribant als 1.250 milions d'euros l'any 2026.

Passo ara a l'àmbit del treball, que volem que sigui digne i per a tothom i que concentra el gruix de 662 milions d'euros, és a dir, el quaranta-quatre per cent del pressupost total del departament. Xifres que mostren el compromís amb la millora de l'ocupabilitat, la reducció de l'atur i la qualitat de les condicions laborals. La major part dels recursos es destinen a polítiques actives d'ocupació orientades a facilitar la inserció laboral i a acompanyar les persones en la seva trajectòria professional. És, bàsicament, la tasca que fa el Servei d'Ocupació de Catalunya, un SOC que pronostica que atindrà més d'1 milió de persones i més de 25.000 empreses per any.

Sumant diferents partides, també invertirem més de 30 milions d'euros per a programes de treball autònom, ajudant més de quatre mil autònoms, a més de 71,8 milions d'euros que es dirigiran a la formació per a l'ocupació amb l'objectiu d'adequar les competències de les persones treballadores a les necessitats del

mercat laboral, un mercat laboral que canvia contínuament. La major part d'aquesta feina la fa el Consorci de Formació Contínua, que formarà més de 145.000 persones ocupades. A aquestes hi podríem sumar les més de 63.000 persones formades pel SOC en clau de preparació laboral.

Finalment, 20,4 milions d'euros es dediquen a actuacions vinculades a la qualitat del treball, promovent entorns laborals més estables, segurs i equitatius. Avui, i ja n'hem parlat en altres ocasions, ens cal més i millor prevenció de riscos laborals, i en això estem treballant. I a través de l'acord assolit amb Esquerra Republicana i els Comuns, reforçarem encara més la Inspecció de Treball, amb un increment de vint dotacions d'inspectors i quaranta dotacions de tècnics de treball.

El següent eix estratègic és l'equilibri social i territorial que volem per al conjunt del nostre país, amb una dotació de 239,7 milions d'euros, que representen el setze per cent del pressupost del departament. Aquest àmbit té com a objectiu reduir desigualtats i garantir oportunitats arreu del territori. En concret, 199,8 milions d'euros es destinen a programes d'inserció laboral i al tercer sector, potenciant els programes adreçats a col·lectius amb especials

Fitxer 35CET3

dificultats com persones amb discapacitat o en risc d'exclusió social. Aquí s'hi ubica el finançament dels centres especials de treball i el conjunt de programes i convocatòries de subvencions per ajudar aquests col·lectius en l'àmbit laboral.

Amb aquests comptes finançarem més de dos-cents centres especials de treball, que ocupen a més de trenta mil persones treballadores, de les quals més de 24.000 amb discapacitat. Cal sumar-hi els 10 milions d'euros de recursos addicionals per millorar el seu finançament davant la pujada del salari mínim interprofessional.

Paral·lelament, 37,5 milions d'euros es dirigeixen al foment de l'economia social i solidària, reforçant models empresarials arrelats al territori i amb un fort impacte social com cooperatives i comunalitats.

D'aquesta mirada en clau de territori del nostre país, vull passar a l'àmbit que també el mirem amb aquest enfocament: és l'àmbit de la sostenibilitat turística, on el

departament dedica 113,1 milions d'euros, el vuit per cent del total. Aquesta inversió s'orienta a promoure un turisme de qualitat, amb 49,5 milions d'euros per al Fons per al Foment del Turisme, pel qual volem que arribin les subvencions al nostre món municipal. Com diu la nostra estratègia, volem «més Catalunya i millor turisme». Volem un turisme de més qualitat per al conjunt del nostre país.

També reforçar la promoció del país, amb 43 milions que destinem a grans projectes que ens mostren al món i en el conjunt de la tasca que fa l'Agència Catalana de Turisme. I tot això..., i a tot això cal sumar la necessitat de millorar l'ordenació turística, amb 19,5 milions d'euros.

Pel que fa a l'eix de la digitalització, compta amb 28 milions d'euros que ens han d'ajudar a la transformació digital del nostre teixit econòmic i social, millorant la nostra productivitat i la nostra competitivitat com a país. Aquesta partida es distribueix entre 10,4 milions per a congressos i esdeveniments estratègics, 9 milions per a projectes d'innovació i iniciatives estratègiques com els que tenen a veure amb la intel·ligència artificial o també l'estratègic a nivell d'espai 2030. La intel·ligència artificial era l'estratègia Catalunya Intel·ligència Artificial 2030, indispensable en el context actual. Així, desenvolupem deu projectes on la IA i la tecnologia espacial generin un impuls competitiu en sectors com la salut, la mobilitat, l'agricultura, l'energia o la manufactura. I tirarem endavant vuit noves missions espacials de Catalunya durant l'any 2026 i impulsarem cinquanta empreses del sector de l'espai.

Tanmateix, finalment, 8,7 milions per impulsar la digitalització d'empreses i de ciutadania. És el cas del programa «Més digitals» per fer front a la bretxa digital durant.

Durant l'any 2025, s'ha executat aproximadament 2,2 milions, amb un impacte directe a través de formacions presencials sobre més de disset mil persones arreu de tot el territori. Amb aquest pressupost, ens garantirem la seva continuïtat amb una dotació anual de 2 milions d'euros.

El foment del comerç i la defensa del consumidor és el darrer àmbit i hi disposem 32,2 milions d'euros, el dos per cent del pressupost del nostre departament. En concret, són 22,1 milions que es dirigiran al suport al comerç, l'artesanía i la moda catalana, reforçant el model de proximitat i la competitivitat del sector.

Ens interessa de forma especial revitalitzar el comerç dels centres històrics, amb un canvi de paradigma que passa per integrar la planificació comercial amb la planificació urbanística. Sabem que comptem amb una potent prova pilot que es desenvolupa en dotze capitals de comarca i que rebran fins a vuitanta mil euros per elaborar mapes del teixit comercial existent, anàlisis qualitatives de l'oferta i plans especials d'usos i activitats.

També comptem amb 10,1 milions d'euros que destinarem a promoure un consum segur i responsable. I acabo amb dues idees: una primera, la satisfacció de poder comptar amb uns comptes públics com aquests per seguir tirant endavant les nostres polítiques. I una segona, de compromís, compromís vers tots els acords amb els socis d'investidura, Comuns i Esquerra Republicana, perquè són uns acords que nodreixen una feina que és la que volem fer. El país necessita que continuem treballant i avançant.

Moltíssimes gràcies a totes les diputades i tots els diputats per l'atenció. I com sempre, quedo a la seva disposició.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. I ara serà el torn dels grups parlamentaris per fer la seva exposició, per un màxim de deu minuts. I ara serà el torn de Junts per Catalunya, amb el seu diputat el senyor Joan Canadell. Endavant.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, presidenta. I gràcies, conseller, per les explicacions una vegada més, tres mesos després, sobre el pressupost que vostès han presentat, enregistrat; gràcies també al senyor Pol Gibert i a tots els que l'acompanyen avui.

Bé, el primer que he de dir és que aquests pressupostos arriben tard, perquè el president es va comprometre a presentar-los al gener del 2025; s'aprovaran, si no falla re, al juliol del 26 –divuit mesos tard. Però és que, a més a més, ens sorprèn – i aquí fèiem una mica de «conya»– que vostè digui que això és una nova versió del pressupost, perquè quan ens ho va presentar la consellera Romero, la primera sorpresa va ser veure que tots els departaments tenien la mateixa quantitat, exactament la mateixa. Però la sorpresa més gran és quan hem analitzat al detall de

les partides i, escolti'm, jo m'he analitzat el seu i està clar, exactament les mateixes partides a tots..., o sigui, els mateixos imports a totes les partides. Per tant, no estem parlant d'una nova versió; és exactament el mateix. De fet, els 10 milions aquests que diuen que hi han no els hem sabut trobar, en algun lloc deuen estar, eh?, però no els hem sabut trobar. És a dir, ni això hem sabut veure.

Per tant, hem hagut d'esperar tres mesos, hem hagut de perdre tres mesos perquè els andalusos fessin les seves eleccions i, clar, i a partir d'aquí ara tinguem pressupostos. Llavors, jo no em puc estar de recordar-los als companys d'Esquerra Republicana que venim d'una època que defensàvem la independència de Catalunya i hem acabat per dependre d'Andalusia. És que hem fet aquest pas, eh? Han anat fent gradualment aquest pas. Ara ja l'estabilitat de la legislatura depèn d'Andalusia, perquè, òbviament aquests pressupostos garanteixen l'estabilitat de tota la legislatura i hem hagut d'esperar Andalusia per a això.

Per tant, escolti'm, no sé, jo els diria que reflexionin una mica de si anem bé o no anem bé. A més a més, aquests tres mesos de més posen en risc l'execució dels pressupostos, perquè quedaran quatre mesos. Fet i fet, fins al setembre aquí no es podrà executar pràcticament res. Per tant, quedaran tres o quatre mesos. I, per tant, jo els diria, aquests són els pressupostos del 2027, no del 2026. Això serà una realitat, en tot cas, el 2027. I no diguin, perquè encara hi ha qui ho diu, sobretot en privat, que és que Junts per Catalunya no ha volgut aprovar els pressupostos, perquè ho ha dit públicament el president Illa, que la seva prioritat absoluta i única era el tripartit. Els que li van donar l'acord d'investidura eren els que ell volia que li donessin la seguretat en tota la legislatura. Doncs bé, nosaltres ni hem tingut l'oportunitat de dir-los quines eren les nostres condicions per aprovar uns pressupostos, ni hem tingut la informació abans per poder negociar res amb el seu Govern.

Per tant, escolti'm, es constata una vegada més quelcom que ja hem anat anunciant: això és el tercer tripartit. Benvinguts el tercer tripartit, quan tots sabem que els dos anteriors van acabar fatal. Aquest, ja els faig espòiler, acabarà també igual. Per tant, són els mateixos pressupostos i l'hi he de dir també: no són els pressupostos que necessita Catalunya, no són els pressupostos que mereixen els catalans, perquè he

de tornar a l'argument de sempre, però és que desgraciadament perdura en el temps, que aquests pressupostos tenen en compte mantenir el dèficit fiscal. I vostè ho sap molt bé. De fet, per primera vegada en quaranta anys, qui ha calculat les balances fiscals ha sigut un govern socialista. I resulta que arriba a les mateixes conclusions que tots els altres, els independentistes, eh?: 8,2 per cent del PIB, any 2022, 21.092 milions d'euros. Que, clar, això era el 2022, però és que ara estem al 2026 i el PIB, com saben, ha pujat i bastant. Per tant, aquest 8,2 per cent ens situa que el 2026 tindrem un dèficit fiscal entorn dels 28.000 milions d'euros. Només han d'aplicar el 8,2 a el PIB previst per al 2026. Estem aquí, 28.000 milions d'euros. Aquí estem.

Per tant, escolti'm, nosaltres tenim clar que en una Catalunya sense dèficit fiscal ara podríem estar aprovant uns pressupostos amb 77.000 milions d'euros, i no ho podem fer, en tindrem només 49.162.

Per tant, per això li dic que aquests no són els pressupostos que requereix Catalunya o que mereixen els catalans.

Nosaltres hem fet números partida per partida, departament per departament i hem arribat a la conclusió de que realment el pressupost que necessita Catalunya avui, com a mínim, estem parlant de 67.000 milions d'euros. Per què? Doncs per tenir la sanitat que ens cal, per tenir l'educació que ens cal, per tenir les infraestructures que ens calen, per garantir el català i mil coses més que no acabaria d'explicar. Però aquests són els pressupostos que li calen a Catalunya.

Per tant, escolti'm, nosaltres només acceptarem uns pressupostos que tinguin en compte el concert econòmic, ja l'hi avanço –suposo que ja n'és conscient–, de fet, com a alternativa a la transició cap a la independència, que és el que defensem i fins i tot vostè defensava fa només tres anys. Per tant, nosaltres estem aquí.

Perquè al final, conseller, vostè és el responsable d'Empresa i Treball, és el responsable del teixit econòmic i empresarial. I vostè sap que sense el concert econòmic no podem millorar la competitivitat de les empreses, que és clau per assegurar el futur de les empreses i és clau per assegurar uns salaris europeus per als nostres treballadors. I vostè hauria de defensar això, ja l'hi vaig dir en el Ple l'altre dia, vostè hauria d'estar pressionant contínuament el seu president, el president Illa,

perquè pressioni l'Estat perquè nosaltres tinguem el concert econòmic per poder salvar les empreses, el teixit empresarial i els salaris dignes.

Per tant, què ens cal? De forma molt resumida, perquè no tinc gaire temps. Infraestructures: el que diu la cambra de comerç i Foment, 3.000 milions d'euros l'any addicionals els propers quinze anys. Per cert, per a la línia orbital que han aprovat no hi ha ni un euro en el pressupost, ni un euro per a estudis, vull dir que també facin-s'ho mirar, eh?

Educació: doncs, escolti'm, no només les reclamacions de la USTEC, però és que la USTEC demana i hem aprovat en aquest Parlament un sis per cent del pressupost sobre el PIB en educació, i això afecta la competitivitat de les empreses. Oh, i tant! No només en l'FP, també en la primària i la secundària. I això vol dir de l'ordre de 7.000 milions d'euros addicionals cada any.

En salut, miri, no arribarem als 14.000 milions d'euros en aquest pressupost. La consellera Pané ha de dir que falten 3.000, 4.000 milions d'euros més. Com afecta això el teixit empresarial? L'absentisme. Ho hem debatut en aquest Parlament. Escolti'm, les lesions musculoesquelètiques i la salut mental s'emporten una gran part del problema de l'absentisme, que s'ha doblat en els darrers deu anys. Si no tenim un pressupost suficient en salut, afecta les empreses i, per tant, la competitivitat de les empreses.

Següent problema que tenim, doncs, l'enfocament econòmic, el model econòmic. Si no invertim en recerca, desenvolupament i innovació allò que hem aprovat a la llei de la ciència, que és un u per cent públic, que són 1.400 milions addicionals cada any, doncs, no podrem canviar el model econòmic i anar cap a un model de la societat del coneixement i dels salaris europeus. I vostè això ho hauria d'estar defensant ara.

Cultura: 450 milions d'euros que ens falta per arribar al dos per cent del pressupost, que és el que s'ha pactat amb el sector. Això aniria molt bé per dinamitzar el sector cultural, que quan s'hi posa té molts èxits internacionals. Doncs no, això no passarà.

I ara entro en el seu departament. Miri, al seu departament, sota el nostre punt de vista, calen dues coses molt importants que sap vostè que hi hem insistit molt en els darrers temps. Primer, un salari mínim efectiu de 1.400 euros. Per això, nosaltres

creiem que cal un fons de 200 milions d'euros per ajudar la negociació col·lectiva. Això hauria d'estar en aquest pressupost i, òbviament, no hi és.

En la llei de l'aprenent, que ja li he avançat que nosaltres li plantejarem en les properes setmanes o mesos, miri, per nosaltres necessitem 150 milions d'euros de fons per poder posar trenta mil aprenents a les empreses a tot el territori. Això, evidentment, no hi és ni hi podrà ser.

Pla de polígons industrials, ens calen de l'ordre de 50 milions d'euros anuals. Miri, el senyor Pol Gibert hi era a la compareixença de la passada legislatura on vam acordar que calia un fons. No hi ha res, no hi ha res d'aquest nivell del pla de polígons.

La falta de personal qualificat, que és el problema clau de totes les empreses: cal un acord publicoprivat, amb els *clusters*, amb els gremis, etcètera, etcètera: 30 milions anuals.

Sobre la reconversió industrial que hi estem assistint sense adonar-nos-en, però cada setmana hi han més EROs, eh?, i això vol dir que estem fent una transformació. Doncs, miri, vostè necessitaria de l'ordre de 10 milions, amb un fons per poder ajudar a que alguns d'aquests EROs o no es produeixin o es redueixi el seu impacte.

Ajuts al comerç: nosaltres preveiem 15 milions d'euros, no els 3 i escaig que vostè ha posat aquí. Cal dinamitzar preus, cal fomentar els comerços en els petits municipis. Hem aprovat una llei de comerç, però no tenim una partida per poder-la desenvolupar.

Ajuts a l'emprenedoria: per nosaltres necessitem de l'ordre de 10 milions d'euros per tornar a posar, deixi-m'ho dir així, el virus de la

Fitxer 35CET4

emprenedoria en els joves, que l'han perdut. Ens cal un programa en aquesta línia.

Foment de la internacionalització: em sembla que he vist 5 milions. Nosaltres necessitem de l'ordre de 25 milions d'euros per poder arribar al setanta per cent de

les exportacions, que és una possibilitat a Catalunya. Quan dic «exportacions» incloc Espanya, ja ho sap, eh?, però les vendes a l'exterior.

Potenciar projectes estratègics. Escolti'm, Aragó ha marcat la línia, i vostès encara no han fet re comparat amb el que està fent Aragó. Hem d'acompanyar els projectes estratègics perquè siguin una realitat. I ja no li dic la transformació necessària del SOC, que cada vegada veiem més. I també vull recordar-li, al senyor Pol Gibert, que en aquest Parlament, en la legislatura anterior, ell mateix va dir que aquest SOC era un desastre perquè no s'atenia (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) ni el dos per cent –acabo, presidenta– de les ofertes del mercat de treball. Li preguntaria: i ara on estem? Al mateix nivell. Per tant, el SOC no funciona ni funcionarà si vostè no té un pressupost més alt.

En resum, nosaltres pensem que a vostè li caldrien de l'ordre de 600 milions d'euros més per fer allò que cal perquè Catalunya pugui assegurar el futur de la competitivitat de les nostres empreses i uns salaris europeus de debò.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn d'Esquerra Republicana, amb el seu diputat, el senyor Jordi Albert. Endavant.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, presidenta. Bé, gràcies al conseller i al secretari general per la seva presència i les seves explicacions, i també a tot el seu equip, que avui també ens acompanya en aquesta presentació de pressupostos.

Fa uns mesos vam tenir una sessió com aquesta, però la nostra intervenció diferia molt de la que avui farem, perquè fa uns mesos es van registrar uns pressupostos que no estaven acordats amb Esquerra Republicana. Aquests pressupostos es van acabar retirant i, finalment, sí que hem pogut arribar a un acord en uns nous pressupostos diferents i amb uns pressupostos que incorporen aquelles prioritats que des d'Esquerra Republicana vam decidir posar damunt de la taula en la negociació i, per tant, amb aquelles prioritats que Esquerra Republicana va situar per al país.

Estem en un moment molt complex. Estem en un moment on els serveis públics estan molt tensionats. Estem en un moment on veiem que hi ha empreses que o bé tenen expedients de regulació d'ocupació o bé estan tancant. Estem en un moment on hi ha agitació social. De fet, avui mateix, vaga a tot Catalunya de mestres i professors que tornen a sortir al carrer en el marc d'aquesta negociació que estan duent amb el Departament d'Educació i que en aquests pressupostos hi ha la previsió també pressupostària per tal de que es pugui donar resposta a les demandes dels sindicats educatius. I, per tant, també aprofitem aquesta intervenció per encoratjar el Govern a disposar d'aquests diners per tal de satisfer aquestes demandes i arribar a un acord.

En qualsevol cas, són uns pressupostos que eren no només necessaris, sinó imprescindibles. Perquè quan tenim el país al carrer és necessari que hi hagi la disponibilitat pressupostària per intentar arribar a aquelles demandes que són molt clares i molt evidents i que signifiquen també una defensa dels serveis públics del país.

Per tant, el que no podíem fer tampoc era girar l'esquena al país, el que no podíem fer és tancar-nos en banda. I, per tant, des d'Esquerra Republicana, no només en un exercici de responsabilitat, sinó en un exercici també patriòtic, de mirada al país, doncs, vam negociar aquests pressupostos per tal d'arribar a un acord. Uns pressupostos que són un vint per cent superiors als pressupostos del 2023. Per tant, uns diners que cal, com deia Cruyff, que estiguin al camp i que no estiguin al banc. I, per tant, des d'Esquerra Republicana és evident que defensem que estiguin al camp, i perquè estiguin al camp calen pressupostos. N'hi ha d'altres que decideixen enfadar-se molt, picar-se molt el pit, reclamar tots els milions del món, però no moure ni un dit per aconseguir que aquests diners estiguin al camp. Nosaltres sí, ens arremanguem i treballem. Són coses que passen. La classe treballadora tenen aquestes coses. N'hi han d'altres que potser defensen altres interessos.

En qualsevol cas, anirem a fons amb aquest pressupost, perquè jo no li dedicaré només dos minuts al pressupost de Treball. Li vull dedicar pràcticament tot el temps. Per tant, entrem en matèria. Tenim Ficoso, Nissan, Quality Espresso, [#00.04.32 Innovin], Serra Soldadura, Capgemini, International Paper, el sincrotró Alba...

Conflictivitat laboral: expedients de regulació d'ocupació en alguns casos, expedients de tancament en d'altres i milers de treballadors i treballadores que ara mateix estan defensant els seus llocs de treball.

La millor manera per defensar els interessos de la classe treballadora del país és precisament, doncs, aportar des de les institucions la màxima estabilitat possible – la màxima estabilitat possible – a l'economia del país. I per aportar la màxima estabilitat possible a l'economia del país cal que hi hagi uns pressupostos i cal que s'aprofitin al màxim els recursos que el nostre país genera.

I per això mateix Esquerra Republicana, pensant en la classe treballadora del país, pensant en tots aquests conflictes laborals, pensant en la defensa dels llocs de treball, pensant en l'ocupació, ha negociat una sèrie de propostes que s'han incorporat a aquests pressupostos.

Consorci de la Zona Franca. El Consorci de la Zona Franca és imprescindible. Per desplegar una estratègia industrial, una estratègia que vagi de la mà precisament de la creació d'ocupació, una estratègia que també vagi de la mà lògicament de la dinamització empresarial i una estratègia que vagi de la mà també de l'acció sindical, cal que a la Zona Franca, al Consorci de la Zona Franca, les decisions es prenguin amb una majoria catalana, i això és el que hem incorporat en aquesta negociació, que el pes de Catalunya a la Zona Franca sigui determinant.

Moltes d'aquestes empreses que he mencionat tenen el seu centre de treball a la Zona Franca. I, per tant, definir l'estratègia industrial del país necessàriament passa per definir –per definir– també l'estructura de la Zona Franca i definir també quin paper ha de jugar el consorci, quin paper ha de jugar la Zona Franca –el quatre per cent del PIB– en tota l'estratègia industrial, i, per tant, quina indústria volem i quina indústria no volem per d'aquí dos, tres o quatre anys, sinó quina és l'estratègia industrial que posem damunt de la taula a llarg termini.

Per això, també en aquests pressupostos i en aquesta negociació, Esquerra Republicana ha incidit en definir una estratègia industrial. Ho saben: quan vam estar parlant del pacte nacional per a la indústria. Una estratègia industrial que necessàriament ha de passar també pel finançament europeu i per les diferents línies de suport i finançament que s'activin des de la Unió Europea. Per tant,

Catalunya ha de ser motor industrial d'Europa. Perquè Catalunya sigui motor industrial d'Europa, Catalunya ha de saber quina indústria vol. I, per tant, la definició d'aquesta idea de «Catalunya, motor industrial» també està recollida en aquest acord a què el Govern ha arribat amb Esquerra Republicana a petició d'Esquerra Republicana.

D'altra banda, el pacte nacional per a la indústria. El pacte nacional per a la indústria... Ja ho saben: des del primer moment nosaltres vam dir que no podíem estar per darrere del que Euskadi destina al seu pacte nacional per a la indústria. Per tant, no podíem baixar dels 5.000 milions d'euros. En efecte, aquests 5.000 milions d'euros tenen ara una mirada dins d'aquest pressupost. Però, d'altra banda, aquests 5.000 milions d'euros, aquest increment dels 4.200 inicials fins als 5.000, també han d'acompanyar –han d'acompanyar– el nostre teixit productiu a que sigui molt més competitiu en un món extremadament globalitzat i en un món on –ho estem veient– moltes de les empreses que acaben tancant o que decideixen marxar del nostre país o tancar centres de treball al nostre país són de caràcter multinacional. Per tant, hem de ser competitiu en tot el globus i, per tant, hem de ser competitiu des de tota la globalitat. Per ser-ho cal que també ajudem els clústers. I, en efecte, cal que en aquest pressupost –i crec que així també vostès ho tenen clar– s'hi han de destinar aquells fons necessaris –7 milions d'euros– per ajudar els clústers del nostre país, perquè abans rebien finançament dels Next Generation i actualment s'han quedat sense aquest finançament.

Però no només hem de redefinir la política industrial, també, lògicament, la mobilitat i les infraestructures. I sí, l'orbital és una infraestructura de primer ordre. I no, clar que no hi ha un finançament per a l'orbital en aquest pressupost, entre altres qüestions perquè aquesta orbital s'haurà de pagar amb els diners que provinguin de l'Estat, però sobretot perquè aquesta orbital s'ha de definir i construir en base a documentació que ja tenim, però sobretot en base també a diversos exercicis pressupostaris. En qualsevol cas, aquesta orbital és imprescindible per a la classe treballadora del país, perquè permet millorar la mobilitat i té un impacte global a tot el territori.

Però, d'altra banda, necessitem política industrial, necessitem infraestructures, però també necessitem millorar la qualitat en el treball. Per tant, Esquerra Republicana va posar damunt de la taula un increment de les dotacions professionals, de les dotacions en inspecció de treball. Esquerra Republicana va posar com a condició *sine qua non* que hi hagués més inspectors i inspectores sobre el terreny, vetllant pel compliment dels drets laborals i vetllant pel compliment de la seguretat en el treball. Per tant, vint inspectors i quaranta tècnics d'inspecció o sotsinspectors, que aquests sí que depenen directament de vostès i que, per tant, els hi demanem que comencin a treballar el més aviat possible. Ara ja tenen els recursos. Per tant, en tot el que depèn de vostès no triguin ni un segon més. Els necessitem i els necessitem operatius en els centres de treball per garantir que el treball al nostre país sigui un treball de qualitat i segur.

Però, d'altra banda, no només es tracta de la inspecció de treball; també es tracta de les competències que tenim, no només de dotacions professionals, sinó també les competències en aquesta inspecció de treball. Per tant, també l'encoratjo, conseller, i el seu Govern a que continuïn reclamant el traspàs competencial complet de la inspecció de treball a Catalunya i, per tant, aquelles competències que encara depenen de l'Estat passin a formar part de l'àmbit competencial català. I, per tant, tindrem molta més capacitat de contractació, tindrem molta més capacitat d'invertir precisament en la seguretat laboral. Lògicament, l'estratègia catalana de seguretat i salut laboral, que finalitza enguany i que també per nosaltres és molt rellevant, perquè és el full de ruta a seguir per garantir una feina digna i de qualitat al nostre país.

I, ja per acabar, el Servei d'Ocupació de Catalunya. Conseller, hi haurà canvis en el Servei d'Ocupació de Catalunya? Hi haurà canvis en el Servei Públic d'Ocupació? Hem vist que bona part, o una part molt rellevant, pràcticament majoritària del pressupost, s'hi destina, a les polítiques d'ocupació del país. Però també cal que aquesta governança i que aquesta direcció del SOC sigui l'adequada. Per tant, qui s'encarregarà de gestionar en el futur aquesta inversió? I acabo, president.

Una darrera idea: treball autònom. En el treball autònom hem de continuar-hi invertint, però sobretot hem d'invertir en una direcció clara. Igual que, conseller, tot

això que li he explicat també va lligat de la mà de la nostra llengua. I, per tant –ho sap–, en el pacte nacional per la llengua, el català i el mercat de treball, el català en les relacions laborals també és una prioritat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Partit Popular, amb la seva diputada, la senyora Àngels Esteller. Endavant.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Vull agrair al conseller i al secretari del departament la seva presència en aquesta comissió i la seva exposició d'aquest pressupost.

Abans de centrar-me en el contingut del pressupost, des del Grup Popular el que volem és denunciar aquest teatre polític que hi ha hagut entre Govern i Esquerra Republicana, que ens ha fet perdre mesos. I, senyor, en aquest cas, Canadell, no és un problema de dependre de Catalunya; es un problema de dependre d'un govern amb una hipocresia absoluta que el que no vol és que el pacte polític amb Catalunya tingués un cost polític a Andalusia. Per tant, aquesta és la raó principal, la hipocresia d'un govern d'Espanya que està acostumat i que està disposat a vendre-ho tot per tal de mantenir-se en el poder, a costa del que sigui i de qui sigui. I aquesta és la situació. Aquí estem valorant i veient aquesta escenificació en aquesta comissió, quan veiem que el pressupost no ha canviat ni un euro, perquè els 10 milions que és cert que diuen per als centres especials de treball –molt necessaris, per altra part–, no els hem vist reflectits en el pressupost. Altra cosa és que no hi siguin i, per tant, nosaltres aquesta qüestió és una qüestió que valorem positivament, però que és una qüestió que no afecta el que és l'estructura del pressupost.

Per tant, aquest teatre polític per tenir el vistiplau de Junqueras, que no donava el vistiplau a un pressupost amb tota l'escenificació i tot el teatre que hem tingut aquests dos mesos, això està perjudicant tots els catalans, perquè l'únic que s'ha fet és pagar un preu polític en termes de poder d'estat.

L'acord polític és en termes de poder d'estat, de desmantellar l'Estat a Catalunya. I a mi m'agradaria que m'expliquin com pot canviar el Consorci de la Zona Franca la seva política, que està dirigida per catalans. Que jo sàpiga, el senyor Pere Navarro és un català. (*Veus de fons.*) No, és un català –és un català–, igual que ho va ser el senyor Jordi Cornet o el senyor Enrique Lacalle, que va fer una gran transformació del que és el Consorci de la Zona Franca i va impulsar una indústria innovadora 4.0. Ara, i totes les innovacions de tecnològiques que va impulsar en el Consorci de la Zona Franca.

Per tant, digui'm quines polítiques canviarien. Per tant, nosaltres amb aquesta visió que tenen només en termes d'ocupar poder, en comptes de valorar quines són les polítiques que s'estan fent, hi estem absolutament en contra. Però sí que és clau

Fitxer 35CET5

per mantenir-se el Govern en el poder, igual que tot el que són les estructures d'estat, generar estructures paral·leles.

Aquí el que hem de parlar és com baixem els impostos al català, com baixem els impostos als catalans, que estem absolutament asfixiats, com tots els costos de l'economia productiva està absolutament asfixiada d'impostos i, en canvi, el que es treballa és qui els recapta, de quina manera podem encara asfixiar més i exprimir més els catalans a través d'estructures d'estat i com podem millorar aquestes qüestions aquí.

Això és una vergonya que el Grup Popular denuncia i que considerem que és el preu que vostès paguen per un pressupost que veritablement és el mateix, no? Són prioritats absolutament equivocades, despesa ideològica, més administració paral·lela, organismes duplicats. Tot això genera un cost addicional d'estructura que no beneficia gens a la societat catalana, no? Per tant, nosaltres considerem que aquests no són els pressupostos ni el preu que ha de pagar Catalunya per tenir aquests pressupostos.

I després, senyor conseller, vostè si que ha fet una exposició contextualitzant geopolíticament com està Catalunya, molt important, perquè ens afecta en el dia a

dia. És cert, hi ha hagut uns canvis des que vostè va presentar el pressupost, amb tota la tensió que ha provocat la situació internacional d'Iran, especialment Ormuz, i tot l'encariment del petroli, que això té un efecte molt directe a Catalunya.

Però vostè ha obviat una qüestió que és molt important en els darrers dies, com és la crisi reputacional de Zapatero a Catalunya. Ahir vaig estar en una reunió on els empresaris estaven molt preocupats. Perquè aquí no només s'ha vist com un home absolutament immoral que s'ha enriquit a costa del patiment i la persecució d'un poble, com és el veneçolà, sinó com la força que li ha donat el Govern d'Espanya ha pogut fer el que diuen que ha fet i com s'està reflexant el que està fent Zapatero. Aquesta crisi reputacional ens afecta a tots i afecta l'empresa catalana, igual que a la resta d'Espanya, no?

Per tant, des d'aquesta visió també m'agradaria veure com pensa fer front a aquesta crisi, donat que tenim, com deia, aquest expresident del Govern, que li ha donat força a l'actual Govern d'Espanya. I aquesta crisi reputacional de les institucions és absolutament greu i que té un gran afecte per part de tothom, no?

Centrant-nos ara en el pressupost, no?, que és molt important per al Grup Popular, perquè nosaltres entenem que en el pressupost d'Empresa és on veritablement es reflexen les polítiques que s'han de fer a Catalunya en termes de productivitat, en termes de model productiu i en termes de crear llocs de treball de qualitat, no?

Per tant, vostès tenen un pressupost on l'estructura... Ja ho vam dir, el setanta per cent està destinat a estructura del Departament i al SOC. I nosaltres, des d'aquesta visió, creiem que s'han de fer polítiques d'ocupació eficaces, per suposat, la gent que està aturada té una prioritat, però s'han de fer polítiques d'ocupació veritablement efectives.

I des d'aquesta visió, el SOC veiem que no està fent aquesta política en els termes que caldria fer-ho. I des d'aquesta visió, nosaltres entenem que cal un canvi d'orientació de la formació de les persones i també perquè puguin trobar feina i també una vinculació amb el que ha de ser tota la demanda de les empreses respecte a la formació de les persones aturades i aquesta col·laboració directa amb les empreses demandants. I això és fonamental i no ho acabem de veure reflectit en aquest pressupost.

Però per a nosaltres, com li deia, la competitivitat és fonamental i vostè presenta un pressupost per gestionar estructures, programes de transferència, sí és cert que afecta valors importants del que és la competitivitat. Grup Popular considerem que no veiem canvis en les polítiques. És cert que vostès introdueixen elements a l'hora de poder impulsar el pacte per a la indústria, però no polítiques dirigides a millorar la competitivitat de les indústries.

Nosaltres creiem que cal una política decidida, més ferma a l'hora de valorar i fer aquesta política per eliminar totes les barreres de competitivitat i facilitar que la indústria tingui més capacitat a l'hora de poder competir, baixar impostos, baixar costos. A part de totes les ajudes directes, amb uns plans que són menors, estratègics, quatre plans estratègics a l'hora d'impulsar la indústria 4.0, creiem que això no és suficient a l'hora de portar a terme el canvi en el model productiu per millorar competitivitat i millorar la productivitat, no?

Creiem que aquesta reindustrialització és una assignatura que tenim, que s'ha d'abordar, però amb aquest pressupost no acabem de veure com... aquesta dotació és absolutament insuficient.

Per altra banda, creiem que el tema de la innovació... La innovació és fonamental perquè es pugui aplicar la innovació al producte i que les empreses puguin tenir un valor diferencial. Els recursos que s'aporten són insuficients, perquè el cost de la innovació i de l'aplicació de la tecnologia és clau per a les pimes i no tenen capacitat de finançar-se. I vostè sap molt bé que la clau és el finançament, igual que l'exportació.

L'exportació, el principal problema són les pimes, el cost que han d'assumir a l'hora de poder exportar. I nosaltres no veiem suficient determinació a l'hora de poder ajudar en aquest sentit.

Vostè tampoc ha mencionat el creixement de les pimes. És imprescindible que es faci una política per intensificar, per fer que les pimes creixin, que guanyin en dimensió, perquè puguin competir en millors condicions i puguin garantir uns salaris dignes. Però perquè puguin tenir salaris més dignes i més qualificats, es necessita productivitat i perquè hi hagi bona productivitat, a part d'aplicar tecnologia, és

imprescindible guanyar en dimensió. I nosaltres això no ho acabem de veure en aquest pressupost.

Per tant, des d'aquesta visió, el suport a l'emprenedoria és absolutament insuficient. Creiem que amb aquest pressupost l'emprenedoria no té l'impuls que cal tenir a l'hora de generar aquesta facilitat a l'hora d'iniciar un negoci i de mantenir un negoci i que el negoci pugui créixer.

I després el comerç i turisme. Escolti'm, senyor conseller, es parla molt de comerç, del petit..., però la dotació és absolutament insuficient, no arriba a 30 milions d'euros, 20 i pocs milions d'euros quan tenim aquí el comerç que necessita una gran transformació, que s'ha de adaptar als nous hàbits de consum.

I també, per suposat, vostè diu que aplicarà als centres comercials... Però, escolti'm, una qüestió fonamental dels centres comercials que no s'està fent és dinamitzar els APEU. I vostès, en la llei última que vam aprovar, es va negar a modificar o a donar suport als APEU. I, per tant, ara pot parlar molt de la dinamització, però quan ha de decidir no fa una decisió correcta en aquest sentit. Per tant, nosaltres el que li demanem és tota aquesta qüestió que és absolutament necessària. I aquesta dispersió en els programes.

I després li volem preguntar, senyor conseller, quins programes nous vostè aporta? Perquè sí que es veritat que veiem molts programes i subvencions que estan molt disperses, però, en canvi, no veiem articulada una política real amb uns efectes i uns indicadors absolutament clars a l'hora d'aconseguir els objectius que vostè hauria d'aconseguir.

I respecte al SOC, també voldria dir-li que no hem vist cap canvi radical en el SOC per assolir els objectius que ha d'assolir, com deia, en aquest cas, millorar tot el tema de l'ocupabilitat de les persones. I després de les observacions de l'Informe de fiscalització 31/2023 sobre les polítiques d'ocupació, volem saber si corregirà aquesta opacitat respecte al SOC, perquè no veiem aquest pla de transformació, tampoc el de desenvolupament de les polítiques del SOC. I, per tant, nosaltres considerem que...

La presidenta

Diputada, ha d'anar acabant.

Àngels Esteller Ruedas

...és absolutament necessari fer-ho perquè veritablement la gent tingui la capacitat de trobar feina i tingui les competències adequades a l'hora de fer-ho.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX amb el seu diputat el senyor Javier Ramírez. Endavant.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, presidenta. Señor consejero, su equipo, gracias por su repetición de presentación. Pero, mire, yo haré una previa, no podemos normalizar esta comisión, no se puede normalizar este debate mientras ahora mismo se está registrado la sede del PSOE en Ferraz por presunta financiación irregular. Es una auténtica vergüenza.

¿Y sabe qué pasa, señor consejero? Que el Partido Socialista es el PSC y el PSC es el Partido Socialista. Y, por lo tanto, usted hoy tendría que ahora mismo dar explicaciones. Y tiene que dar explicaciones de lo siguiente: Zapatero decía que ser socialista es tener muy poco y estar dispuesto a dar mucho. Yo creo que era el contrario, que es tener mucho y estar dispuesto a recibir aún más.

Y por eso yo le voy a hacer una pregunta muy clara y directa que espero que de manera expresa me conteste. ¿Su departamento o su Gobierno tenía conocimiento de que el señor Zapatero pudiera recibir una presunta comisión por facilitar la instalación y construcción del Hard Rock en Tarragona?

La presidenta

Diputat –diputat–, ha de centrar-se en el que avui ens interpel·la i que hem de parlar en aquesta comissió, no ha de fer un discurs polític. D'acord?

Javier Ramírez Gutiérrez

Hombre, hablaré de política, no voy a hablar del parchís, como [#09:59] todo el mundo, del parchís. Mire, señor consejero, me gustaría que respondiera esta

pregunta porque no solo es de actualidad, es que realmente afecta directamente a sus presupuestos.

Y afecta directamente a sus presupuestos y le explicaré por qué, porque aquí hubo una legislatura que se rompió a causa del Hard Rock y quizás a lo mejor los señores de Comunes sabían algo y por eso no quisieron dar luz verde a esos presupuestos. Por tanto, por supuesto, señora presidenta, que tiene relevancia política y presupuestaria.

Pero, mire, señor Sàmper, usted ha venido a presentar unos presupuestos que ya presentó hace escasos tres meses. Unos presupuestos malos para Cataluña y buenos para ustedes. Unos presupuestos que lo que hacen es engrosar la macroestructura de la Administración, engrosar la Generalitat y, por supuesto, engrosar sus sueldos.

Y ante eso, ¿usted que plantea, alguna solución estructural para intentar revertir la situación de paro estructural en Cataluña? No, en absoluto. Usted ha venido y ha dicho que hay un cambio de contexto económico. Y eso sí que es cierto, ahora vivimos peor que hace tres meses. Ahora tenemos mayores consecuencias que hace tres meses. Ahora tenemos el resultado de las políticas socialistas desde hace más de tres meses.

Porque en estos tres meses hemos visto que hay más ERE, más procesos de regulación de empleo, más gente que se va a la calle, más desempleo. Y los datos de la EPA han sido demoledores, ya lo ha visto usted mismo. Y ante eso, ¿usted qué dice, qué plantea, estos presupuestos que plantean? Nada, plantean que van a seguir habiendo ERE en Cataluña.

Y claro, yo le digo lo siguiente, señor Sàmper, usted no está aquí para destruir empleo, está para crearlo. ¿Y cómo lo crea? Supuestamente invirtiendo más de 600 millones de euros al SOC, que sabe perfectamente que usted no se puede aplicar absolutamente nada, porque el resultado de las políticas del SOC es, precisamente, lo que estamos viendo. Por tanto, no sirve absolutamente para nada.

Mire, un detalle que para mí es demoledor, uno de cada cinco jóvenes no tiene empleo. Pues bien, ¿cuál es la solución de la Generalitat de Catalunya y de su departamento? Fíjese, para contratar inmigrantes ilegales, línea ACOL, 20 millones

para contratar de manera directa a esas personas; para ayudar al fomento y la promoción y la contratación de los jóvenes, 17 millones. ¿Dónde está usted? ¿En qué balanza está? ¿Cuál es su prioridad, los ilegales o los jóvenes catalanes que no tienen empleo? La respuesta usted la demuestra en estos presupuestos, los ilegales.

Pacto nacional por la industria, 4.600 millones de euros, que usted viene aquí, plantea un supuesto pacto –que hará como su compañera Romero, se irá por toda Cataluña a presentar dichas cuentas. Pero mi pregunta es, ¿va a seguir con la matraca –y sé que esa palabra no le gusta, por eso insisto– de la descarbonización, de la subida de los impuestos, de seguir martirizando a nuestra industria? Porque, claro, cada vez que ustedes presentan un plan es más burocracia y más impuestos.

Pero volvamos al SOC. Mire, señor Sàmper, el SOC tiene una labor que, si sirviera para lo que debería servir, pues se hubiera planteado de manera correcta, que es insertar esas personas que no están en el mercado laboral, que han perdido su trabajo y tal.

Pero, claro, ¿sabe lo que pasa? Que más del treinta por ciento de los catalanes que están en paro llevan más de un año en paro. Personas que están buscando y no encuentran, no personas que no quieren buscar, no, no, personas que buscan y que no encuentran. Y mi pregunta es, ¿qué solución aporte usted con estos presupuestos a esas personas?

Sobre la industria, ya lo ha visto, reinvertimos miles de millones de euros cuando la realidad es que perdemos PIB y peso en el producto interior bruto de Cataluña y en toda España. Porque, claro, usted basa la reindustrialización en la reindustrialización de China en Cataluña.

Y, mire, ayer leía un tuit de un señor que, como usted puede comprender, yo no tengo ningún tipo de afinidad política, un señor que se fue en un maletero a otro país, un señor que tendría que estar en prisión por delitos muy graves, pero dijo una cosa que creo que usted tiene que responder, dijo: «Algún día ustedes deberían explicar qué intereses tienen con China».

Pues, mire, en muchos años –en muchos años– jamás había encontrado un punto de encuentro con el señor Puigdemont. Pues, estoy completamente de acuerdo. Me gustaría saber ustedes qué tienen que ver con China... con China, con Pakistán y

con Marruecos. Porque mientras los catalanes cierran sus persianas, vemos cada vez comercio pakistaní, marroquí y chino. Son los grandes tres colectivos extranjeros que se lucran gracias a las políticas de la Generalitat de Catalunya.

Mire, ya lo ha dicho aquí el señor Albert, inspectores ergo sanciones.

Fitxer 35CET6

Multas, exención situación fiscal, esa es su política laboral. Seguir machacando a las empresas, no mejorar la prevención de riesgos laborales, no mejorar el hecho de que no haya ese riesgo laboral. No, no, seguir machacando a las empresas y seguir sancionándolas, porque cuando usted habla de mejorar el sector servicios, el sector turístico, su solución es subir y doblar la tasa turística. Porque mi pregunta es la siguiente, señor Sàmper, y me gustaría que me respondiera: ¿Cómo pretende mejorar el salario de estas personas aumentando la presión fiscal? Y creo que es una pregunta sencilla de responder. Es decir, si usted aumenta los costes fijos y variables de las empresas, eso se repercute al trabajador. Esto es de primero de economía. Hasta el señor Albert, levantando el puño, lo puede ratificar.

Por tanto, oiga, ¿por qué nos bajamos los impuestos? Mejoraremos los salarios de los trabajadores. Explíquelo, tampoco lo explica. ¿Sabe por qué? Porque hay un objetivo, que es sancionar y multar, pero no únicamente por supuestas infracciones en prevención de riesgos laborales, sino por hablar la lengua materna de la inmensa mayoría de los catalanes. Si usted habla castellano en Cataluña, multa. Si usted rotula en castellano en Cataluña, sanción. Si usted da una carta en un idioma que es el castellano en Cataluña, extorsión fiscal. Y en esas estamos.

Y mire, señor Sàmper, para acabar, porque evidentemente tengo muy poco tiempo. Dos reflexiones muy breves. La primera sobre los EREs en Cataluña. Creo que habría que hacer una reflexión, porque no podemos dar este mensaje de que vendrán más. Estamos en una transformación industrial y, por tanto, oiga, que se apañen, que esto ya pasó hace muchos años. Pues no. Pues no, porque este espacio laboral no lo están ocupando los mismos catalanes con otro tipo de tareas o plazas o labores. No, no, no, no lo están ocupando personas de fuera. Y eso es un drama. ¿Y sabe qué pasa? Que al que quiere emprender, al quiere crear

autoocupación, al que quiere realmente tirar un proyecto hacia adelante, ustedes, el Partido Socialista –sí, sí, el mismo, el de Ferraz– pues en vez de buscar soluciones para mejorar la vida de los autónomos, le sube las condiciones a la Seguridad Social y evitan poder aplicar la exención de los 65.000 euros de IVA a esos autónomos. Por tanto, hoy puede venir aquí y explicar que se va a gastar 1.500 euros para Empresa y Trabajo. Pero usted sabe perfectamente que la realidad se le escapa. Se está escapado de las manos. Porque cuando un consejero de una comunidad autónoma viene aquí a esta comisión y dice que el problema es la geopolítica, está diciendo en otras palabras que no sabe por dónde cogerlo. Y yo le daré una solución, una solución que hoy se toma en el Consejo Ejecutivo de Govern y mañana sale publicado en el DOGC y aplica directamente a los trabajadores: Baje el IRPF autonómico, bájenlo. Eliminen impuestos propios. Dejen de sancionar a las empresas y ayúdenlas para mejorar la prevención de riesgos laborales.

Y, por último, señor Sàmper, me gustaría, para acabar, que, aparte de la farsa de haber perdido más de tres meses en los que usted ha presentado exactamente y estrictamente las mismas cuentas con las mismas partidas, que expliquen, al menos, cuál es la novedad con Esquerra Republicana y los comunes, que usted ha venido aquí diciendo que se actualizan esas cuentas y al menos sea honesto y diga: Pues vamos a hacer esto, esto y esto, y así podremos valorarlo, porque la valoración de los presupuestos ya lo hicimos en marzo.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. i ara és el torn dels comuns amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler. Endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Conseller, secretari i la resta de l'equip. Bé, fa uns mesos ja vam posar sobre la taula aquest primer acord pressupostari amb el Govern i aquell acord, doncs, ja s'ha dit, no va prosperar perquè en aquell moment no hi havia una majoria suficient per aprovar els pressupostos, però és evident que les necessitats del país no van decaure amb aquell tràmit. Les urgències continuaven sent les mateixes que són avui dia: serveis públics, habitatge, mobilitat, transició ecològica,

treball digne, cohesió territorial i democratització de les institucions. I ara som en un escenari diferent. S'obre una nova oportunitat, perquè Catalunya tingui pressupostos i perquè aquells compromisos que vam treballar no quedin només en un document, sinó que passin del paper a l'execució.

Aquests pressupostos arriben en un moment important per al país. Després dels darrers comptes aprovats, recordem, 2023, aquest projecte de pressupostos situa la despesa de la Generalitat en 49.162 milions. És un màxim històric i un 22,8 per cent més que els darrers pressupostos aprovats i també preveu una inversió pública de 4.146 milions d'euros, una xifra rellevant que permet mantenir una capacitat inversora pròpia i compensar sobretot la finalització dels fons Next Generation.

Per tant, aquest no és un debat menor, no és un simple tràmit pressupostari. Estem parlant d'uns comptes que poden marcar el rumb de la legislatura i que han de servir per donar resposta a necessitats immediates, però també per preparar Catalunya per als reptes dels propers anys. I el Govern ens presenta aquests pressupostos al voltant de tres grans prioritats: els serveis públics habitatge i inversió.

Nosaltres compartim que aquests han de ser els eixos centrals, però hi afegim una exigència política clara: que tinguin orientació social, ecològica i territorial, que serveixin per reforçar la capacitat pública, reduir desigualtats, equilibrar el país i afrontar la transició ecològica amb garanties. La inversió pública no pot ser només més obra, ha de ser més drets. L'habitatge no pot ser només una partida pressupostària. Ha de ser parc públic, lloguer assequible, rehabilitació i capacitat d'intervenir davant l'especulació. I els serveis públics no poden quedar-se en grans titulars. Han de traduir-se en més professionals, més qualitat, més accessibilitat i més garanties per a la ciutadania.

Per a nosaltres la pregunta, doncs, no és només quant? Amb quina xifra creix el pressupost? La pregunta decisiva és: Cap a on hi ha aquest creixement? I aquí és on els acords pressupostaris tenen un paper fonamental. Els acords signats amb els comuns i amb Esquerra Republicana tenen un impacte a prop de 4.700 milions d'euros per al període 2026-2030. Això vol dir que la negociació no ha estat decorativa. Ha servit per orientar una part significativa dels comptes cap a compromisos socials, territorials i de futur.

Evidentment, aquests pressupostos no són els pressupostos que els comuns hauríem fet íntegrament, però sí que incorporen aquelles mesures que hem treballat i que hem negociat i que hem defensat perquè el país avanci en una direcció més justa: habitatge assequible, transport públic, transició ecològica, reforç dels serveis públics, economia social, treball digne, feminisme, cultura, llengua i cohesió territorial.

En habitatge parlem de més parc públic, més ajuts al lloguer, compra pública, rehabilitació i més eines per als ajuntaments. En mobilitat, parlem de mantenir les bonificacions de la T-usual i la T-Jove, reforçar autobusos i avançar en rodalies, tramvies, trens trams i transport públic territorial. Això també forma part del salari indirecte. En transició ecològica parlem d'adaptació climàtica, agència de la natura, l'energètica i comunitats energètiques, gestió de l'aigua, biodiversitat i economia circular. Això també forma part de l'arrelament de les empreses al nostre país.

I també és especialment important que aquests pressupostos incorporin una disposició addicional per blindar recursos i garantir que els projectes previstos per a aquest 2026 puguin tenir continuïtat més enllà del desembre. Crec que s'hi referia el diputat de Junts. Aquesta qüestió és clau perquè moltes de les polítiques que defensem no es poden improvisar ni executar en pocs mesos.

Ara bé, blindar crèdits ha de voler dir blindar compromisos i blindar compromisos és calendari, execució i rendició de comptes. Uns pressupostos no es jutgen única i exclusivament el dia que s'aproven. Es jutgen precisament quan les mesures arriben a la vida quotidiana de la gent. No ens conformem amb uns pressupostos de xifres rècord. Volem que siguin uns pressupostos de drets rècord en habitatge, en serveis públics, en mobilitat, en transició ecològica, en treball digna i en cohesió territorial. Els recursos hi són. Els compromisos hi són. Ara el que cal és que el Govern compleixi.

I en l'àmbit d'Empresa i Treball, i en connexió amb les mesures econòmiques de l'acord, hem pactat una orientació molt clara: No volem una economia que només creixi en estadístiques. Volem una economia que generi treball digne, capacitat pública, arrelament territorial, sobirania productiva i retorn social. Volem que la riquesa del país repercuteixi realment en la gent. Catalunya viu un moment de

transformació profunda del seu model productiu. Hem parlat sovint en aquesta comissió i també al plenari. La transició ecològica, la digitalització, els canvis en les cadenes globals de valor, la competència internacional impacten sobre sectors industrials sencers. I alhora hem vist com empreses importants entren en situació crítica, tanquen plantes, anuncien reestructuracions o posen en risc centenars de llocs de treball: Nissan, Nestlé, EU Appliance, Vitaly, Ficosa i Inovyn Martorell i tantes altres situacions que afecten famílies, municipis i comarques senceres.

Davant d'això, el Govern de la Generalitat no pot limitar-se a reaccionar tard quan l'empresa ja ha decidit marxar o quan els treballadors ja estan en situació d'incertesa. Necessitem una política industrial activa, preventiva i amb capacitat d'intervenció pública. Una política que no només acompanyi a empreses, sinó que protegeixi ocupació, sòl industrial, coneixement productiu i arrelament territorial. Per això és important avançar en el projecte de llei de mesures a favor de l'arrelament empresarial, de la protecció del sòl industrial i de la lluita contra la deslocalització empresarial a Catalunya. Aquesta llei ha de ser una eina per anticipar riscos, protegir actius estratègics i evitar que empreses que han rebut suport públic, que ocupen sòl industrial valuós o que són claus per a un territori, puguin marxar sense responsabilitats ni retorns.

No es tracta de posar traves a l'activitat econòmica. Es tracta de defensar l'interès general. Si una empresa forma part d'un ecosistema productiu, si ha rebut ajuts públics, si ocupa sòl industrial escàs o si la seva marxa posa en risc centenars de llocs de treball, el país ha de tenir instruments per intervenir, negociar, condicionar i preservar activitat. I en aquesta mateixa línia, cal impulsar també una llei de polígons industrials. Catalunya té molts polígons envellits amb dèficits d'accessibilitat, mobilitat, energia, digitalització, serveis, manteniment i connexió amb el transport públic. Sense sòl industrial protegit i ben equipat, no hi ha política industrial possible, conseller. Per això també hem acordat el desenvolupament de Les Forques, a Bot, que permetrà que empreses arrelades puguin créixer a la pròpia Terra Alta.

Aquest eix d'arrelament empresarial connecta directament amb una altra mesura clau de l'acord: el fons estratègic sobirà, un instrument estable d'inversió pública per participar i capitalitzar projectes i empreses estratègiques, però no de qualsevol

manera, amb condicions verificables d'ocupació digna, arrelament territorial, transició ecològica i participació de la representació laboral. Aquesta és una idea fonamental. Si hi ha capital públic, ha d'haver retorn públic. Si la Generalitat entra a sostenir o impulsar projectes estratègics, ho ha de fer per protegir els llocs de treball, per orientar el model productiu, per garantir que les decisions no es prenen només en funció del benefici privat i evitar que la intervenció pública acabi socialitzant pèrdues sense capacitat d'incidir en el futur de l'empresa.

També hem pactat el Fons de Sobirania Tecnològica de Catalunya, també mitjançant l'ICF, per reforçar la capacitat pública i impulsar ecosistemes tecnològics oberts i arrelats al país. I això és també important, perquè avui la sobirania productiva també és sobirania tecnològica. Qui controla les dades, el programari, la ciberseguretat i els sistemes d'intel·ligència artificial té una part enorme del poder econòmic. Catalunya no pot ser només consumidora de tecnologia de grans plataformes. Ha de tenir capacitat pròpia, ecosistemes oberts, empreses arrelades, recerca aplicada i tecnologia amb criteris ètics i democràtics.

El segon gran eix és el del treball digne. Hem pactat avaluar l'estratègia catalana de seguretat i salut laboral 21-26, definir nous objectius a partir del 27 i impulsar a Catalunya la creació d'un cos de delegats i delegades territorials de prevenció. Parlar de treball digne no és només parlar d'escenaris. No és només la Llei Canadell, que és augmentar el salari mínim a costa de que ho pagui l'administració. El que cal és impulsar, com deia, la creació d'un cos també de delegats i delegades, perquè es parli de salut, es parli de seguretat i es parli de prevenció, es parli de ritmes, de treball, parlem de riscos psicosocials, parlem d'accidents laborals i parlem de drets efectius dins de l'empresa.

I també hem pactat desenvolupar el pla de transformació del SOC i modificar la Llei 13/2015. Catalunya necessita un SOC més fort, més proper i més útil. Una eina real d'orientació, de formació, intermediació i d'acompanyament, que no sigui només una finestreta administrativa. I això és especialment important en un moment com aquest de transicions industrials i tecnològiques. Quan una empresa tanca o reestructura no podem deixar a les treballadores soles. Cal formació, requalificació, orientació, intermediació i, sobretot, capacitat pública per connectar persones amb les noves

oportunitats laborals, per fer *match*. El SOC ha de ser una peça central d'aquesta resposta.

I el tercer i últim element és l'economia social i cooperativa. L'acord preveu simplificar i millorar el model de subvencions actuals, per fi, apostar per la nul·litat i impulsar una línia de transició cooperativa per evitar el tancament de negocis que siguin viables, facilitar les transmissions i cooperativitzacions amb diagnosi, assessorament, constitució, capital inicial i instruments de l'ICF.

En resum, el bloc d'Empresa i Treball que defensem té una idea de fons molt clara Catalunya necessita una economia més arrelada, més democràtica i, sobretot, més preparada per al futur, que protegeixi la indústria i el sòl productiu; una economia que no deixi marxar les empreses estratègiques sense que hi hagi una resposta pública; una economia que modernitzi els polígons industrials i els connecti amb la transició energètica; una economia que reforci el SOC i protegeixi la salut laboral; una economia que doni suport a cooperatives, autònoms i pimes i a projectes tecnològics oberts; una economia on el capital públic impliqui un retorn públic. Perquè no es tracta només d'ajudar empreses. Es tracta d'orientar el model productiu perquè generi ocupació digna, sobirania pública, arrelament territorial i futur industrial per al país.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara seria el torn de la CUP, que no hi ha cap diputat. Del Grup Mixt, tampoc. Per tant, ara és el torn del grup del Partit dels Socialistes amb la seva diputada, la senyora Conchi Jiménez. Endavant!

Conchi Jiménez Cruz

Moltes gràcies. Primer de tot, gràcies, presidenta. Gràcies, conseller, secretari general i a tot l'equip de la Conselleria d'Empresa que els acompanyen. Gràcies per la seva compareixença i per la seva explicació detallada del pressupost del seu departament.

Abans d'entrar en matèria, jo faré dues matisacions, un parell de matisacions. Primer, al diputat de Junts, jo li preguntaria una cosa: Què té a veure el salari mínim de 1.400 euros amb aquests pressupostos? Què

Fitxer 35CET7

està plantejant? Que els increments salarials dels treballadors i les treballadores de Catalunya els ha d'assumir el Govern? O això, que ve a conseqüència de la baixada d'impostos que vostès sempre reclamen i que això farà que es puguin pagar millors salaris...? Perquè hi han dos coses: per una part, si aquesta afectació és només al personal funcionari, sí que tindria afectació, i si estem parlant de tots els treballadors i treballadores, doncs no en veig. Perquè la baixada d'impostos també tindria una repercussió, que seria menys inversions en sanitat, en educació, en seguretat.

Després, amb el tema de l'escenificació o el teatre polític que ha comentat la diputada del Partit Popular, jo només li faria un matís: es diu «negociació», arribar a acords per millorar la vida dels catalans i catalanes. O sigui, no és un teatre o una escenificació. Quan hi ha una sèrie de grups parlamentaris que han decidit... –no sé si vol escoltar el que els estic dient. Es diu negociació, arribar a acords per millorar la vida dels catalans i catalanes i per avançar Catalunya.

Respecte al diputat de VOX, miri, ho sento, però la meva condició personal no m'ho permet. Quan parla vostè d'il·legals o legals, només li faig una matisació: estem parlant de persones –de persones–, si us plau. D'acord? Només li demano, si us plau, que, si té una mica de sentiment dintre del seu cos, quan parli de persones no es refereixi a ells com il·legals o legals.

I respecte a matisacions que han fet tant el Grup Parlamentari del Partit Popular com el de VOX, mirin, jo els hi demano, si us plau, el respecte a l'estat de dret, que està fent la seva feina, d'acord? I el respecte a la presumpció d'innocència. O què passa, que quan els diputats de VOX assumeixen que tenen al seu grup parlamentari pagaments en dinars, en perruqueries, en quotes d'AMPAs, això sí que és una presumpció d'innocència i la resta, o sigui, lo que fan els socialistes, no? O lo que fa el Partit Popular quan hi han determinades persones que gestionen lleis per aprofitar-se ells o els seus amics en benefici propi, llavors això no és presumpció

d'innocència. Aquí sí que estem parlant de presumpció d'innocència. Per tant, jo demano, si us plau, que el Partit Socialista, també. Aquest respecte, primer, a lo que s'està investigant; després, respecte a la presumpció d'innocència. I ja es dirà, ja sortirà lo que sigui.

Entrant dintre de la matèria, tornem avui a debatre aquests pressupostos, després d'uns mesos de treball, de negociació i també d'escolta. I crec que això és important dir-ho, perquè quan un govern decideix continuar parlant per millorar uns comptes el que estem fent és posar pel davant l'acord i la responsabilitat. Aquests pressupostos expressen una idea molt clara: Catalunya torna a avançar en estabilitat, en ambició i en una mirada de futur. Són els pressupostos d'un país que no es resigna, que no vol administrar la inèrcia, sinó accelerar, que vol recuperar plenament l'orgull, la confiança i la capacitat de liderar la pròxima dècada.

Amb aquests comptes, el Govern del president Illa consolida una etapa d'estabilitat útil, d'acords progressistes i de govern per a tothom. En un temps en què massa sovint la política es confon amb el soroll, el bloqueig o la confrontació estèrils, aquests pressupostos representen exactament el contrari: serenitat, responsabilitat i capacitat de construir majories al servei del país. Parlem de 49.162 milions d'euros per reforçar els serveis públics, impulsar l'habitatge, accelerar la inversió, enfortir l'autogovern, defensar el català, vertebrar el territori i generar prosperitat compartida. Però no es tracta només d'una xifra; es tracta d'una direcció política: posar la força del pressupost al servei d'una Catalunya més forta, més justa, més cohesionada i amb més oportunitats.

Aquest és el sentit profund dels comptes: donar resposta al present i alhora preparar el futur, millorar la vida quotidiana de la ciutadania i, al mateix temps, posar les bases del país que volem ser d'aquí a deu anys: una Catalunya amb millors serveis públics, amb més habitatge, amb més seguretat, amb més recerca, amb més indústria, amb més cultura, amb més equilibri territorial i amb més capacitat institucional. Per això, avui no venim només a analitzar les partides d'un departament; venim a explicar com cada àmbit de govern contribueix a un projecte compartit: fer de Catalunya un país d'estabilitat i futur, un país respectat, pròsper i socialment just, un país que torna a confiar en ell mateix i que no demana permís per liderar.

Avui tornem a aquesta comissió d'Empresa i Treball amb uns pressupostos que tenen un objectiu clar: reforçar l'economia catalana, protegir l'ocupació i dotar d'eines les empreses i els treballadors i treballadores per afrontar els reptes que tenim al davant. Els pressupostos de la Generalitat per al 2026 són els més elevats de la seva història –ja s'ha explicat–, amb 49.162 milions d'euros. Aquests pressupostos arriben en un context econòmic complex, amb incerteses internacionals, amb dificultats derivades de costos energètics, de la competència global i també dels canvis tecnològics que transformen el mercat laboral. Precisament per això, és important tenir una administració que acompanyi les empreses i els treballadors i les treballadores, però en aquesta comissió crec que el més important és parlar del paper que hi juga la conselleria d'Empresa i Treball, una conselleria que tindrà un pressupost de 1.506 milions, com ha explicat el conseller, 169 milions més que el 2023, el que representa un increment del 12,7 per cent, i aquest augment no és casual. És una aposta clara per reforçar les polítiques d'ocupació, la indústria, la competitivitat empresarial i la modernització econòmica del país. Perquè, si volem una Catalunya més forta, necessitem també una economia més forta, i això vol dir ajudar les empreses, especialment les petites i mitjanes empreses, que són les que sostenen bona part de l'ocupació del nostre país.

Un dels aspectes més destacats d'aquests pressupostos és l'impuls de les polítiques actives d'ocupació. Es destinen 570 milions d'euros per atendre prop d'1 milió de persones i 25.000 empreses. Parlem de programes de formació, orientació laboral, inserció i acompanyament professional, i això és especialment important en un moment en el que el mercat laboral està canviant molt ràpidament. Hi ha sectors que necessiten nous perfils professionals, noves competències i més especialització. Per això és tan important que l'Administració ajudi els treballadors a adaptar-se i ajudi també les empreses a trobar talent. Perquè, avui, formar-se ja no és una opció puntual: és una necessitat permanent.

També crec que és important destacar l'aposta per la indústria. El pacte nacional per a la indústria mobilitzarà 100.000 milions d'euros fins al 2030, i això és una molt bona notícia, perquè Catalunya necessita continuar sent un país industrial, necessita tenir una economia productiva, innovadora i capaç de generar ocupació estable i de

qualitat. I la indústria no només genera activitat econòmica, també genera cohesió territorial, ocupació qualificada i oportunitats per a moltes famílies.

Aquests pressupostos també entenen la importància de la internacionalització. En un món global, les empreses catalanes han de poder competir a fora, obrir nous mercats i guanyar dimensió. Per això es destinen 35 milions d'euros a polítiques d'internacionalització empresarial, per ajudar les empreses a exportar més, a créixer i a posicionar-se millor internacionalment. I, quan parlem d'empreses, moltes vegades pensem en grans companyies, però la realitat és una altra: la realitat són milers de petits negocis, comerços, autònoms i empreses familiars que cada dia aixequen la persiana amb esforç i amb moltes dificultats. I aquests pressupostos també van dirigits a ells, perquè sabem que moltes petites empreses encara arrossegueu dificultats derivades de l'augment de costos, de la inflació i de les dificultats de finançament. I aquí el paper de l'Administració és fonamental: simplificar tràmits, donar suport i generar confiança.

També és important destacar que aquests pressupostos aposten per la modernització econòmica. Avui, la competitivitat també depèn de la innovació, de la digitalització i de la capacitat d'adaptar-se als nous canvis tecnològics. I això afecta tots els sectors: la indústria, el comerç, el turisme, els serveis i també els treballadors i treballadores. Per això és molt important que el Govern acompanyi aquesta transformació i que ningú quedi enrere.

Hi ha un altre element que crec que també val la pena posar en valor. Aquests pressupostos combinen creixement econòmic amb responsabilitat financera, perquè es pot invertir i al mateix temps gestionar bé.

El pressupost... Ja ho he explicat, el percentatge equivalent al PIB.

És molt important també el període mitjà de pagament, que baixa –i ahir escoltava el conseller de la Presidència, també, que ho comentava– per sota dels trenta dies. Això és molt important per a les petites i mitjanes empreses, perquè fa que tinguin més... Poder cobrar a temps moltes vegades els fa poder tenir menys dificultats.

També és rellevant que aquests pressupostos reforcin la inversió, inversió del sector públic. Arribarà a 4.146 milions d'euros. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Acabo en dos segons. Invertir és pensar en futur,

en activitat econòmica, en generar ocupació i que Catalunya sigui més competitiva i més efectiva. I res més.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara farem una parada de cinc minuts per si heu d'anar al lavabo o el que necessiteu.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 35CET8

La presidenta

Reiniciem la sessió.

I té el torn el conseller per un temps de trenta minuts –i, evidentment, si en necessita més, també l'hi donarem– per respondre a cadascun dels grups parlamentaris. Gràcies, i quan vulgui.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, presidenta. I gràcies als diputats i les diputades que han intervingut per les seves aportacions. En primer lloc, m'agradaria manifestar que a mi també m'agradaria poder tenir a totes les partides que s'han referenciat per part d'alguns diputats, doncs, més diners. No m'agradaria, en qualsevol cas, que banalitzéssim el que són uns pressupostos o el què són unes partides.

Aquest pressupost és el pressupost d'empresa i de treball i de polítiques digitals, malgrat que a la nomenclatura no hi surt, però, és el pressupost d'una part de la Generalitat. I com a pressupost domèstic de cada casa, doncs, tots hem de fer el que es coneix com a «ordenació de preferències». És evident que Catalunya parla d'habitatge; Catalunya parla d'infraestructures; Catalunya parla d'educació; Catalunya parla de sanitat; Catalunya parla també d'empresa; Catalunya parla de treball. Per tant, sovint llancem missatges més polítics que de gestió, que no tenen en compte que hem de ser capaços d'encabir la part pressupostària d'aquesta

conselleria dins d'un pressupost global on, efectivament, s'han d'ordenar aquestes preferències. I les preferències normalment les ordenen els ciutadans de Catalunya en els observatoris de cada ajuntament, quan diem, per exemple, que els preocupa la seguretat, que els preocupa l'habitatge, que els preocupa l'educació. I amb el resultat d'aquests observatoris, normalment els ajuntaments, primer, les diputacions, i de forma molt especial, després, la Generalitat de Catalunya acaben ordenant les preferències del seu pressupost global.

Per tant, qualsevol sol·licitud que vostès m'han fet de poder posar més diners de qualsevol de les partides que s'han dit: comerç, innovació, recerca, absolutament totes, jo els diria que, efectivament, jo també ho voldria, però que no perdo de vista que la part que té aquest departament pressupostària és la part d'un pressupost més gran. I la conseqüència d'aquesta primera observació que faig en termes generals és una segona: que, efectivament, qualsevol pressupost, sigui domèstic, sigui públic, sigui polític, doncs, com més recursos tingui, més possibilitats tindrà de poder tenir les partides més grosses. I això també és una evidència que qualsevol dels que estem aquí, amb independència de la seva ideologia sociopolítica, també hi estaria d'acord.

Ara tenim una ocasió, i ho dic perquè s'ha parlat, per exemple, de dèficit fiscal, s'ha parlat del concert econòmic, doncs, tenim una ocasió de fer un aixecament dels ingressos que han d'arribar a Catalunya a través del nou projecte estatal de finançament de les comunitats autònomes: 4.700 milions d'euros més cada any. Probablement no arribin, senyor Canadell, als 22.000 que vostè deia, però evidentment fan molt més que zero. I de fet, per exemple, Foment, que vostè ha mencionat quan feia referència a les infraestructures, també ha dit en diverses ocasions que aquests 4.700 milions d'euros anirien molt bé per a Catalunya. Com també anirien molt bé els quasi 5.000 o més de 5.000 milions d'euros que Andalusia, ha dit el president de la Comunitat Autònoma d'Andalusia, que no volia, probablement perquè també es fa teatre a Andalusia, perquè també es fa teatre a Madrid. Quan una cosa..., que la comunitat que més ajuda, que més millora, que és Andalusia, doncs, amb unes eleccions com les que hi han hagut la setmana passada a Andalusia, el president de la Comunitat Autònoma d'Andalusia diu que no, suposo que perquè l'autoria d'aquest possible nou model de finançament no té el *copyright*,

no té l'autoria del Partit Popular, sinó que la té el Partit Socialista. Per tant –per tant–, teatre se'n fa a tot arreu. Teatre s'ha fet a Andalusia quan s'ha descartat tenir una millora que era la millor comunitat autònoma, la més beneficiada.

I, evidentment, reitero que 4.700 milions d'euros cada any més per a Catalunya, doncs, anirien molt bé, hi insisteixo, com han dit, per exemple, totes les patronals de Catalunya.

Dit això, qüestions concretes. Tots vostès han parlat del SOC, i a mi m'agradaria dir-los que, efectivament, igual no ho hem publicitat lo suficient, probablement perquè jo crec que encara no s'ha de fer o no s'havia de fer, però vostès han de saber que en la darrera reunió del consell de direcció hi va haver un acord per part de les patronals, de sindicats, de les entitats municipalistes en el sentit de realment redimensionar un nou model d'orientació del SOC. I un nou model d'orientació del SOC, perquè també tots vostès, d'alguna manera més vehement o menys, han fet menció a la situació actual que estem vivint dels EROs. Una situació que evidentment ens preocupa a tots, perquè darrere de cada ERO hi han famílies amb possibilitat de perdre la seva feina, de perdre el seu treball. Però també els vull dir una cosa: el reconeixement que estem enmig d'un procés de transformació econòmica, tecnològica i industrial, que això és una evidència en la que penso que tots estem d'acord, no ens ha de permetre, doncs, caure en una situació d'alarmisme i hauríem de fugir de que aquest alarmisme tingués connotacions polítiques.

Les xifres de l'any passat d'EROs, any 2025, són les més baixes des de l'any 2009. Igual que dic això, dic i manifesto, i ho sabem tots, que s'està produint un procés de transformació on la intel·ligència artificial, la robotització, els processos d'automatització generaran segurament, probablement, transformacions empresarials amb les que nosaltres, òbviament, no hi estem gens d'acord. Però el procés que s'està produint a dia d'avui de transformació és una evidència que hem de tenir present. Com hem de tenir present que hem de ser capaços de readaptar – i s'ha parlat per part de molts vostès–, doncs, el que és els treballs, les feines actuals, i dotar-les, a les noves exigències d'aquests, diguem-ne, nous mercats disruptius, tecnològics de forma especial o inclús manufacturers més robotitzats.

Dit això, la nostra obligació, i serà el punt de la reconfiguració del nou model productiu o del nou model que pretén ser el SOC, hi insisteixo, pactat en la darrera reunió del consell de direcció amb patronals, sindicats i entitats municipalistes, el que pretén i el seu objectiu final, dit amb una frase, és que ningú, absolutament ningú ha de perdre la seva feina més enllà del temps que triguem nosaltres en reacondicionar, en readaptar aquestes persones, aquests perfils professionals a les noves necessitats del mercat i dels sectors productius.

Per tant, no caduquen, si em permeten l'expressió, les persones; poden caducar algunes feines o algunes professions. I aquí és on està el repte fonamental del SOC.

També dir-los que el SOC, i no només el SOC, sinó Treball i Empresa, i no aquest Govern, sinó tots els governs que hi han hagut en els darrers anys, el que fan és evitar que es produeixin moltes situacions de destrucció d'ocupació, que no arriben mai ni tan sols als mitjans. I això ho saben vostès perfectament. Via la intervenció dels propis mecanismes que tenim des de la Direcció de Relacions Laborals, com de forma molt especial a través de la feina que es fa des de la Direcció General d'Indústria en processos de reindustrialització i, per tant, doncs, agafant totes les persones afectades per possibles EROs o ERTOS, en el seu cas, i intentant que aquestes unitats productives no acabin tancant, sinó que només canviïn d'empresaris.

I en aquesta línia, vostès han de saber que s'han produït moltíssimes, moltíssimes, moltíssimes evitacions de tancament d'empreses en els darrers catorze-quinze anys a Catalunya. Hi insisteixo, no és un mèrit d'aquest Govern només; és un mèrit de la Direcció General d'Indústria, és un mèrit del Departament de Treball –aquest, l'anterior, l'anterior i l'anterior, perquè és una feina que s'està fent de forma reiterada.

Per tant, per centrar –i acabo amb el tema dels EROs i del SOC–, en el moment actual que vivim, vivim, sí, un moment de transformació; vivim, sí, un moment en el qual la intel·ligència artificial té afectacions, moltes de positives i una altra de reconfiguració de determinats perfils professionals; vivim també un moment en el que els processos d'automatització-robotització poden tenir incidència, però tenim molt clar que això és una *transformació*, no una destrucció, com, per exemple, sí que es va produir en ocasió de la crisi del totxo, si m'ho permeten, de l'any 2008, en

ocasió de tot allò que va passar amb Lehman Brothers i amb les hipoteques *subprime*.

Per tant, el moment és totalment diferent i ho evidencia el fet de que, malgrat que vostès, alguns, pretenguin sempre agafar-se a la part negativa de les dades –que existeix–, la part positiva, agradi o no agradi, és que Catalunya està generant ocupació. I les dades s'han fet públiques fa dues setmanes i aquesta és la realitat.

Per tant, procés de transformació. I en aquest procés de transformació, doncs, nosaltres hi serem per intentar ajudar a totes les persones.

Mirin, com els deia abans –i vaig contestant coses una miqueta ja més concretes de cada diputat o diputada, de cada grup parlamentari–, jo demanaria, si m'ho permeten, respecte a tots els grups polítics, absolutament a tots. Utilitzar paraules com «teatre» o que «no ha canviat res des del darrer fins ara», malgrat aquests 10 milions dels centres especials de treball, doncs, és obviar el que els deia al principi: aquest és el pressupost d'aquest departament. Però vostès saben on hi han hagut els canvis substancials del pressupost general i, evidentment, no estan dintre d'aquest departament. I de les coses que s'han mencionat, tant dels Comuns com d'Esquerra Republicana, en aquest cas dels Comuns, sí que hi ha un tema d'un polígon industrial en concret que sí que depèn de nosaltres, però és evident que la resta de qüestions, doncs, no tenen a veure amb aquí i, per tant, difícilment jo els hi podré explicar.

Mirin,

Fitxer 35CET9

aquest probablement és un pressupost que canvia poc? Doncs sí, per les qüestions que li estic dient, però ni hi ha hagut teatre, ni hi ha hagut res que s'hi assembli. Hi ha hagut que dos grups polítics han considerat que necessitaven més temps, més espai per inserir, dintre de la proposta de pressupostos que nosaltres vam presentar fa tres mesos, qüestions que són rellevants per al seu model de país i, per tant, per al pressupost general.

En la línia del que he explicat en el primer punt d'aquesta intervenció segona meva, senyor Canadell, sí, el que m'ha dit d'infraestructures, d'educació, de salut, de recerca, de cultura... Doncs evidentment que, a mi i a qualsevol membre d'aquest Govern i estic convençut que a qualsevol diputat –fixi's lo que li dic: «diputat»– del 135, li agradaria tenir més recursos. És una evidència, no?

Vostè ha fet una part al principi de la seva intervenció més política que de la gestió d'aquest departament. Jo li contestaré molt poquet políticament, però crec que és millor 4.700 milions que zero. Aquesta és una. I també penso que és molt millor la política del pacte, de l'acord que la política de l'enfrontament. I en aquest cas haig d'agradir, doncs, el que han permès els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana i dels Comuns. Perquè, efectivament..., i vostè mateix, quan ho explica i diu que falten recursos, està explicant d'una altra manera a com ho ha explicat, per exemple, el senyor Mijoler o el senyor Albert, doncs, que els serveis públics estan tensionats, que els serveis públics requereixen un impuls. I, evidentment, entre demanar alguna cosa que tots sabem que no podem aconseguir o tenir uns pressupostos que pugen 9.000 milions d'euros, permeti'm que faci meva la frase del senyor Jordi Albert, que no és seva, que és de Johan Cruyff, que, efectivament, els calés han d'estar al carrer o al camp, en aquest cas. I, per tant, crec que és molt important que tinguem un pressupost amb aquests calés, que, a més, es consoliden. Per tant, no és només que tinguem 9.000 milions d'euros més aquest any, sinó que els tindrem l'any que ve i l'altre i l'altre. I, per tant, és pujar un sostre que evidentment jo penso que és imprescindible que el tinguem.

Quant a la intervenció que ha fet el diputat Albert, diverses coses ja les he contestades amb relació als EROs. N'hi ha una que a algú no li ha agradat. Crec que ha sigut la diputada Esteller, que és el tema de, diguem-ne, la sobirania catalana del Consorci de la Zona Franca. Els que hem nascut aquí sabem que una reivindicació pròpia de Catalunya sempre és tenir el màxim de sobirania en el màxim que pugui del màxim d'entitats o institucions. I això, quan no s'hi troba un equilibri, genera situacions, diguem-ne, tenses, per no dir noms concrets.

Per tant, jo penso que avançar en aquesta reivindicació d'Esquerra Republicana de que l'òrgan decisor del Consorci de la Zona Franca sigui més català, malgrat que

les persones que vostè ha dit evidentment totes eren catalanes –efectivament, és veritat–, jo penso que és un pas positiu. Jo prefereixo aquest model de Consorci de la Zona Franca que se'ns diu que no pas l'actual. Com també m'agradaria que AENA fos una competència desplegada i que tinguéssim a Catalunya, però que evidentment no és el cas.

I sí, és veritat, senyor Albert, que vostè en la darrera intervenció referent als pressupostos i de forma especial –crec que va ser en una altra quan vam presentar el pacte nacional per a la indústria–, doncs, va mostrar la seva molèstia per una manca d'intervenció en la redacció i l'elaboració d'aquest projecte que era en aquell moment de pacte nacional per a la indústria. Miri, li dic que ara és millor aquest pacte nacional per a la indústria..., que vostè hi hagi dedicat l'estona que li ha dedicat a parlar de la indústria que Esquerra Republicana pretén, la potenciació de la indústria amb tot lo que té de conseqüència amb la competitivitat de les nostres empreses. Per mi és important i, per tant, li reconec que m'estimo més el pacte nacional per a la indústria actual que no pas el que vaig presentar inicialment. I així de clar ho dic. Com m'estimo més aquest pressupost que no l'anterior, perquè evidencia que hi han dos grups parlamentaris que hi estan d'acord i que se'l senten, com a mínim, una mica seu.

Per tant, amb això hi estic d'acord. Com estic d'acord també –i crec que això també ho ha dit el diputat Canadell; si no avui, ho reitera de forma constant– amb la política de clústers. Crec que també ho han comentat els dos diputats. Efectivament, Catalunya és una terra de gremis, és una terra d'associacionisme, és una terra de clústers, per tant. I no només estic d'acord amb vostès amb que s'han de potenciar els que ja hi són, els vint-i-set que ja hi són, sinó que precisament aquesta transformació del model empresarial, del model econòmic, del model productiu de Catalunya, amb constant naixement de nous sectors, implica que haguem de tenir nous clústers que permetin una millor fluïdesa de la comunicació entre les seves necessitats com a sectors productius i allò que les administracions i els governs podem donar o hi podem col·laborar.

I també, per acabar ja amb el senyor Jordi Albert, doncs, efectivament, la mobilitat, les infraestructures són una qüestió –també ho ha dit el senyor Canadell– que

requereix molta inversió, que requereix que el Govern o els governs que hi hagin en posterioritat hi tinguin la mirada posada. Perquè és evident que hem de millorar. I jo crec que no s'ha de banalitzar l'Orbital, l'eix Orbital, perquè efectivament és una infraestructura positiva de llarg recorregut. No és una qüestió que puguem fer en quatre dies, però tenir la possibilitat de que tota aquesta àrea de connectar Garraf amb el Maresme, passant pels Vallesos..., òbviament és una infraestructura necessària per a tota Catalunya i de forma molt especial per als treballadors, que la majoria no treballen precisament al costat de casa seva.

Per tant, penso que és una qüestió molt rellevant, com també ho és –i ja entro en el món més precís del món del treball– el fet de que la Inspecció de Treball tingui una dotació més de persones en aquelles competències que ja tenim delegades. I com també estic d'acord amb que hem de seguir reivindicant el desplegament o la delegació de les competències o de la part de les competències que hauríem de tenir per poder tenir tot el paquet de la Inspecció de Treball a Catalunya, que, dit d'una altra manera, penso que és el que necessita aquest país, no tenir un cinquanta per cent de la delegació, sinó tenir-ho tot. I això crec que també és una petició feta pel Grup de Junts, però que avui ha verbalitzat el diputat Canadell i que jo hi estic totalment d'acord. Vostès han de saber que ho estem treballant i que espero i desitjo que en breu el resultat sigui positiu.

Amb relació a una qüestió que ha plantejat la diputada Esteller en referència al dimensionament de les empreses, crec que ho he explicat alguna vegada en comissió, però si no és així ho explico ara, perquè no ho tinc clar del tot. Amb Economia estem treballant un instrument legal d'ajuda al dimensionament de les empreses. Sempre expliquem que la gran diferència entre les grans locomotores europees a nivell econòmic –Alemanya, França, Regne Unit, el nord d'Itàlia– no és tant el nombre d'habitants que ells puguin tenir, sinó, «si m'apuren», la renda *per capita* de mitjanes i grans empreses amb relació a les nostres, que és clarament inferior. I és evident que les mitjanes i les grans empreses tenen una capacitat normalment de suportar millor les èpoques delicades a nivell econòmic, els cicles negatius de l'economia. I, per tant, el que vostè ha proposat és una bona idea, però que ja li dic que s'ha estat treballant des dels dos departaments d'Empresa i de Treball i d'Economia des de fa mesos, amb la voluntat de portar-los, a vostès, al

Parlament aquest projecte de llei que el que pretendria és aportar mesures per afavorir aquest dimensionament de les empreses, és a dir, que les petites puguin tenir facilitat per ser mitjanes i que les mitjanes puguin tenir facilitat per ser grans. Aquest és un objectiu i permeti'm que li digui, diputada Esteller, dels prioritaris a nivell de projecte legal que tenim en aquests dos departaments que li deia: Economia i Empresa.

Ara he dit que no sabia si els hi havia dit a vostès o no. No, ara ja he recordat que això ho vaig fer públic precisament en un acte que es va fer al Consorci de la Zona Franca. No recordo quin, però sí que recordo que hi havia el president de Pimec, el qual va considerar que aquesta iniciativa, que ell també la defensa, que Pimec també la defensa, era positiva per a Catalunya. Per tant, el creixement sí que, evidentment, el tenim com un element importantíssim per nosaltres.

Al diputat Ramírez, miri, vostè ja sap que vostè i jo tenim un enfocament del que és l'economia empresarial diferent. Vostè... No vostè; no vull personalitzar-ho en vostè; el seu partit. Hi han tres elements que per ells són claríssims. Un és el tema del que la diputada del Partit Socialista li ha fet la referència, que jo em ratifico amb aquesta, de les persones. Tots som persones; per tant, de la immigració, d'una banda. Un segon: la negació del que és el canvi climàtic. I, per tant, són contraris vostès a totes aquelles mesures que giren entorn de la descarbonització. I un tercer, Xina.

Bé, jo respecte del primer model, miri, li explicaré que crec que Catalunya sempre ha sigut un país d'acollida. Jo, com segurament vostè pel seu cognom, provinc d'Andalusia per part de pare; provinc de Melilla per part de mare. Imagini's d'on provinc jo. I, per tant, soc un claríssim exemple del que va ser una onada migratòria del segle XX. I molt orgullós de venir d'on vinc. Crec que ara estem en una fase de mobilitat. Ahir es presentava un llibre del que són la mobilitat i les migracions i l'afectació en els mercats laborals, que nosaltres també hem de saber gestionar amb el màxim de respecte als drets de les persones i als drets fonamentals.

Respecte del..., sempre li dic el mateix: respecte de la negació de la descarbonització com a mesura important i la negació, per tant, del canvi climàtic, jo crec que tenim exemples reiterats, com les tempestes; les inundacions que hem tingut a les Terres de l'Ebre, de forma especial a València; la sequera que vam tenir

a Catalunya, que ens va deixar els pantans i els embassaments pràcticament a uns nivells que van arribar al deu per cent... I, per tant, crec que és una evidència que la política, no d'aquest Govern ni de l'espanyol, sinó de l'uropeu, és encertada. I, de fet, el màxim nombre d'ajudes de la Unió Europea giren entorn precisament, doncs, d'aquestes mesures de descarbonització, entre d'altres, per exemple, també la nova llei d'acceleració industrial.

Per tant, vostè, quan parla en aquest cas concret de la sostenibilitat i del medi ambient, no està fent una esmena al Govern de Catalunya, no està fent una esmena al Govern d'Espanya; vostè està fent una esmena al Govern d'Europa. Bé, doncs jo l'hi respecto, però li dic, no sé si per cinquena o per desena vegada, que nosaltres estem compromesos amb aquesta fase de descarbonització.

I Xina també m'ho treu sempre. És veritat que el Govern espanyol ha anat ja tres vegades o quatre poder –el president del Govern espanyol– a la Xina, que nosaltres hi hem anat també dos vegades ja a veure Xina i les possibilitats de treball a Xina a nivell econòmic. I, miri, hi han partits o hi han governs que consideren que han d'obrir mercats a la Xina. N'hi han que fan visites a, no ho sé, Hongria o a Argentina o als Estats Units. N'hi ha que ho fan a Rússia. Miri, cadascú enfoca la política com considera que ho ha de fer. Nosaltres tenim molt clar que amb la Xina, com amb l'Índia, com amb Vietnam, com amb el Mercosur, com amb Canadà, com amb Àfrica, hem d'establir relacions, perquè les relacions que necessitem nosaltres sempre van només amb un únic objectiu, que és intentar millorar la nostra economia.

El senyor Mijoler. Doncs m'ha agradat la seva exposició de que a vostè no li agrada tant la quantitat, el quant, sinó a on van els pressupostos. Crec que li acabo de contestar amb la resposta que li he dit al senyor Ramírez cap a on anem nosaltres. I vostè ho sap, que les polítiques industrials,

Fitxer 35CET10

empresarials nostres giren entorn a aquesta nova indústria que la volem sostenible, que la volem respectuosa amb el nostre planeta, perquè, senzillament, volem invertir o ens agradaria invertir el més aviat possible el que ha sigut una provocació claríssima del nostre medi ambient. I, per tant, un pas enrere.

I, miri, no deu ser impossible, que sí molt difícil, perquè vostè recordarà que quan es va desaccelerar el món en ocasió de la covid, doncs, vam observar que, efectivament, hi havia un pas endavant en ser capaços d'apropar-nos al que havia estat el nostre planeta uns anys enrere.

I, per tant, penso que amb mesures com aquesta llei d'acceleració industrial d'Europa i les nostres pròpies de Catalunya i d'Espanya serem capaços d'arribar a invertir o, com a mínim, aturar aquesta línia de trencament del mínim que aquest país, que aquest món necessita per tirar endavant.

I quant a la relació o la referència que vostè feia en relació amb el món del treball, doncs, vostè ho sap de primera mà, perquè li explico de forma crec que habitual, el nostre compromís amb la prevenció de riscos laborals, el nostre compromís... Fixi's que en el fons vostè em demana de vegades el mateix que em demana el senyor Canadell de forma diferent, no?, que és, doncs, «acondicionar» uns sous a allò que necessiten les persones per viure dignament.

I estic totalment d'acord en que hem de ser capaços de, amb les eines que tenim, que és la negociació col·lectiva, vetllar perquè les condicions laborals, absolutament de tots els sectors de Catalunya, vagin creixent, perquè vagin emmotllant-se al que és una vida digna de tots els ciutadans.

I permetin-me que acabi fent referència a la intervenció que ha tingut la diputada del Partit Socialista Conchi Jiménez, que vull reproduir com a meva íntegrament en el cent per cent del que ha dit, en relació amb la presumpció d'innocència. I afegir una coseta més, doncs, per la meva condició d'advocat. Vostès saben que jo fins fa ben poc exercia com a advocat i la mateixa presumpció d'innocència que vaig reclamar per al conseller Puig, del qual vaig tenir l'honor de ser el seu advocat, la reclamo per tothom, per qualsevol dels que estem aquí si algun dia tenim una incidència o un il·lícit penal qualsevol, per molt que pugui semblar que qualsevol de nosaltres és autor material del delictes, crec que és important que posem sobre la taula que ningú és culpable fins que un jutge no ha determinat, o un tribunal, la seva culpabilitat mitjançant tota la càrrega de la prova que el sistema d'enjudiciament criminal requereix.

Però permetin-me que vagi més enllà. He fet referència que vaig reclamar la mateixa presumpció d'innocència respecte no només del conseller Puig, al qual jo defensava, sinó de tots els implicats en el procés del Suprem. I reclamava més coses, reclamava també una altra cosa, que és el principi d'*in dubio pro reo*. És a dir, que quan hi ha un dubte, s'ha d'aplicar la millor condició per a la persona que està acusada.

I un encara, si m'apuren, molt més important, que és el caràcter fragmentari i d'ultima ratio del dret penal. El dret penal només s'ha d'aplicar quan s'han esgotat tots els mecanismes previs per poder esbrinar una conducta de qualsevol persona. Quan això passa, a més, en política, i hem tingut exemples amb molts partits polítics, i no diré noms personals, després fins i tot una absolució o un arxiu de les actuacions ja no té possibilitat de retornar el mal que se li ha fet a aquesta persona.

Per tant, ultima ratio i caràcter fragmentari del dret penal. Això és una qüestió que hauríem de tenir molt present.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller. I ara és el torn dels grups parlamentaris per poder fer més intervencions per un temps de cinc minuts. I ara és el torn del Grup de Junts per Catalunya, amb el seu diputat el senyor Joan Canadell. Endavant.

Joan Canadell i Bruguera

Bé, gràcies, presidenta. Conseller, vaig telegràficament, eh? Miri, vostè ha reconegut que ja li agradaria tenir més pressupost i que totes aquestes partides que jo li he dit o que altres companys han dit ja li aniria bé. El que jo li demano és, vostè s'ha queixat davant del president Illa que si no té més pressupost acabarà malament la situació del teixit empresarial, la competitivitat de les empreses?

Li demano si ho ha fet perquè, deixi'm dir-ho així, vostè és l'ànec lleig de tots, és el que menys creix. I això és un missatge en sí mateix. Vostè mira tots els departaments, és el que menys creix. És un missatge. És a dir, està dient el president Illa que el foment de l'economia i la protecció del treball és el que menys li importa de tot, de totes les conselleries.

Jo no sé si és perquè vostè no deu tenir carnet de partit o és perquè realment políticament no li interessa o és el que menys l'interessa. Vostè ho ha dit, és una qüestió de prioritats. És la pitjor, és la prioritat més baixa amb la que està caient? De fet, jo li diria, de fa tres mesos a ara la cosa ha empitjorat i ara entraré en més detall.

Miri, li ho he dit abans, tenim molts reptes, moltes necessitats, moltes oportunitats. Però l'Informe Fènix que es va publicar la setmana passada, que també n'hi vaig fer menció. Jo no estic d'acord amb algunes de les conclusions, algunes sí, eh? Per exemple, diu que s'ha de pujar el salari mínim a Catalunya, amb aquesta, miri, hi estic molt d'acord i vostè ho sap. Però el que sí que fa és una anàlisi molt curiosa i demostra que la productivitat a Catalunya és la més baixa d'Europa o de les més baixes d'Europa.

Per tant, o sigui, en aquesta situació, el president Illa no creu que hem d'invertir en aquest departament una mica més que la mitjana o almenys la mitjana, que és un vint-i-dos per cent? Vostè té un dotze per cent només de creixement. Per tant, amb la situació que tenim, que som els menys productius de tot Europa, el president Illa no creu que això sigui una prioritat?

Si ell no ho creu, vostè li ha dit que això hauria de ser una prioritat? Perquè vostè sí que té la responsabilitat de protegir totes les empreses i tots els treballadors del nostre país. Vostè... De fet, jo, en el seu lloc, potser li diria, escolti'm, entregui les claus del departament, que ho agafi un altre, perquè si no li donen importància a aquest departament amb la que està caient, potser vostè s'hauria de plantar. El dotze per cent és, més o menys, l'IPC en tres anys. Per tant, a vostè l'han sostingut on estava.

Més coses, parla dels 4.700 milions, millor que res. Home, sí, miri, a això hi arribem, tots hem fet l'EGB aquí, eh? Però el tema és quan jo li dic que el dèficit fiscal el 2026 està entorn dels 28.000 milions d'euros, perquè, no ens podem enganyar, hi ha gent que amaga les dades, però nosaltres no les volem enganyar. Un 8,2 per cent avui són 28.000 milions d'euros. I ara em dirà: «No, 4.700...» Miri, doncs, encara estarem en 23.300 de dèficit fiscal aproximadament, xifres aproximades.

És a dir, portem quaranta-cinc anys maltractats i ara algú vol signar un acord per als propers deu anys per mantenir-nos com els darrers quaranta-cinc anys? Nosaltres

no hi serem. Esquerra Republicana que faci el que vulgui. Nosaltres no vam fer l'U d'Octubre per acabar així. Ja li dic, no.

Per tant, jo li pregunto, com pensa fer front a les necessitats reals del sector productiu, teixit productiu, teixit econòmic empresarial català? Les tres principals preocupacions, vagi on vagi, si vostè va a veure empreses, ja ho sap, la manca de personal qualificat.

Miri, el SOC, he començat jo dient que el SOC no funciona, però veig que s'hi han sumat també els del tripartit. Doncs, escolti'm, vostè diu: «No, ara farem una redimensió, hem pactat, hem acordat...» Amb quins diners? Perquè aquí no hi ha ni un euro per a això, eh?, no hi és. Per tant, voluntats les que vulgui, pactes els que vulgui, però on són els diners? Sense recursos no es poden fer les redimensions.

Per tant, com solucionarem la manca de personal qualificat? Com solucionarem la burocràcia? No n'ha parlat en tota la intervenció, potser he estat distret en algun moment, però no n'ha parlat en tota la intervenció i és un dels grans problemes de les empreses. L'absentisme, tampoc n'ha parlat, un dels grans problemes de les empreses.

Per tant, escolti'm, la situació és molt dolenta, pinta malament. Miri, més atur que mai, 10,12 per cent, que mai no, eh?, però que els darrers dos o tres anys, ha pujat. El creixement més baix dels darrers anys. L'any passat quan vostè va començar el 3,6 per cent, ara estarem al 2,1, 2,3 per cent.

ERO. S'han incrementat el cinquanta-tres per cent els ERO respecte a l'any passat. I no és per la intel·ligència artificial, que aquí venen i els hi preguntem i ens diuen que no és per la intel·ligència artificial. Per cert, notícia d'aquest matí, Torrot, fabricant de motos elèctriques, tanca. Una més. Un sector de futur, moto elèctrica, eh?

I les exportacions, estables. No anem bé. Anar bé vol dir que portem anys que anem creixent, ara estables. Pacte nacional per la indústria, el gran engany. Vostès parlen de passar de 4.200 a 5.000 milions, però aquí no en tenim ni un euro més i n'hauríem de tenir 160 més, almenys.

I acabo ja, presidenta. Polítiques digitals, ni n'ha parlat. 9 milions d'euros per a un parell de coses, per a espai i intel·ligència artificial. Va començar la primera presentació seva dient que era una de les tres potes més importants. No veig ni a la senyora Galindo avui aquí. Escolti'm, la feina que va fer al vicepresident Puigneró vostè l'està deixant morir.

I ara sí que acabo. He vist molt nerviosa la portaveu del PSC. Potser és que avui la Guàrdia Civil està a Ferraz i ja ho avisen els mòbils. I, és clar, jo els hi he dit, eh? El que vostès faran amb aquest pressupost consolida el tripartit i consolida que s'enfonsa Esquerra Republicana amb el PSC. Jo els hi dic als diputats d'Esquerra Republicana, dels vint, només que n'hi hagi un que entengui que el futur d'aquest país passa per una altra cosa, passa per recuperar l'esperit de l'U d'Octubre, per recuperar la unitat independentista, ja ho tindriem, eh? Només amb un.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn d'Esquerra Republicana amb el seu diputat, el senyor Jordi Albert. Endavant.

Jordi Albert i Caballero

És curiós –és curiós– com intenten abraçar fotent hòsties, eh?, perquè és la seva manera d'abraçar. Parlem de l'ocupació del país, parlem també del teixit industrial, parlem dels reptes que hem d'abordar.

És evident que el país aborda un canvi de transformació profunda en l'àmbit econòmic i, sobretot, en determinats sectors industrials. De fet, està passant i és cert que bona part del nivell de conflictivitat laboral que tenim actualment a Catalunya ve derivat, precisament, d'aquestes tensions generades pel canvi de model productiu i per aquesta transformació industrial.

Alhora, també és cert que, per abordar amb garanties aquesta transformació industrial, hauríem de tenir major capacitat normativa, major capacitat competencial. És a dir, en més d'una ocasió ja ho hem denunciat també en aquest Parlament, tot i que no és competència pròpia d'aquest Parlament, però la normativa laboral és excessivament laxa amb els acomiadaments, és excessivament permissiva amb

aquelles decisions empresarials que es dediquen a destruir llocs de treball i a impactar directament sobre la classe treballadora del país.

I aquesta laxitud i aquesta permissivitat ens condueixen a una manca de capacitat d'intervenció per part de l'autoritat laboral. I, per tant, aquí crec que una de les mesures que hauríem d'estar liderant també des del Govern de la Generalitat i des del seu departament, conseller, és recuperar l'autorització administrativa prèvia al registre d'expedients i, per tant, que aquests expedients no es puguin executar si no hi ha un informe favorable per part de l'autoritat laboral.

Aquesta autorització administrativa prèvia no hi és i, per tant, al final l'autoritat laboral a Catalunya només pot limitar-se a mediar en el conflicte laboral. I en la mediació, malauradament, s'intenta enfortir l'àmbit de negociació col·lectiva i s'intenta enfortir la part social, però, malauradament, la part empresarial sap perfectament que hi ha una normativa que l'empara, que són vint dies per any treballat, un acomiadament barat i, per tant, tampoc té cap incentiu per arribar a un acord que li suposi una major despesa econòmica en un moment de tancament o en un moment de regulació d'ocupació. I, per tant, si pot abaratir costos de massa salarial, doncs, és evident que les empreses s'aprofiten de la normativa vigent.

Per tant, primera qüestió que hauríem d'abordar és modificació i canvis normatius per endurir els acomiadaments a Catalunya. Segona qüestió, recuperació de l'autorització administrativa prèvia i, per tant, enfortiment de la capacitat de l'autoritat laboral a Catalunya. Tercer element, és molt necessari que també hi hagi un pla d'inversió sobre el teixit productiu del país.

I és evident que aquest pla d'inversió en aquests pressupostos també es veu reflectits. Però també és evident que això no ho resol un pressupost d'un any, sinó que aquí cal tenir mirada llarga i cal veure també quines són les estratègies en l'àmbit dels diferents sectors més afectats per tal d'abordar-ho.

I, per aquest motiu, nosaltres hem incidit sobretot en un element, que és que hi ha sectors, com el de l'automoció o les químiques, que estan rebent un impacte molt directe. Aquests sectors de l'automoció i les químiques poden patir transformacions i dirigir-se cap a altres sectors. Sabem perfectament que la indústria militar està en creixement. Volem deixar de produir cotxes per acabar produint tancs? Bé, aquest

és un dels dilemes que hi ha damunt de la taula i és un dels reptes que el nostre país haurà d'abordar.

Lògicament, per a nosaltres, per

Fitxer 35CET11

aquí no passa la solució. És una evidència, però també és cert que les línies de finançament europeu s'encaminen cap aquí. Per tant, també hauríem d'aconseguir redirigir també aquesta política estructural europea.

Però, d'altra banda, hi ha un element que també és clau: aquells treballadors i treballadores que feien unes feines i que ara, davant del canvi de model productiu i de la transformació del model productiu, n'hauran de fer unes altres. Escolti'm, empoderament del Consorci de Formació Contínua. És aquesta l'eina que tenim com a país per abordar precisament aquestes noves qualificacions i aquestes noves competències dels treballadors i treballadores del país, perquè són els que estan treballant i els que han de liderar aquests canvis.

I, escolti'm, també les empreses han de fer la seva feina. Ja acabo. Les empreses han de fer la seva feina, que és també abordar aquests canvis en el marc del seu centre de treball i, per tant, garantir aquesta formació als seus propis treballadors per tal de que millorin també la seua qualificació i les seves competències i també obtinguin una acreditació corresponent que els permeti desenvolupar aquestes noves tasques per abordar els reptes del procés de transformació industrial.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn del Partit Popular amb la seva diputada, la senyora Àngels Esteller. Endavant.

Àngels Esteller Ruedas

Sí, gràcies, presidenta. Senyor conseller, el grup popular li hem fet una valoració crítica del pressupost, perquè és un pressupost continuista, molta estructura administrativa, molta gestió de programes, amb molt poca capacitat i vocació

transformadora, perquè Catalunya realment recuperi el lideratge econòmic que ha de tenir i assumir els reptes que ha de tenir en el marc de la productivitat, en el marc de la creació de llocs de treball de qualitat i en el marc d'assolir una indústria molt més competitiva i molt més transformadora i especialment tota la indústria més convencional.

Per tant, nosaltres el que li demanem és un pressupost que veritablement tingui la capacitat de transformar, més dirigit a la productivitat i més dirigit a introduir innovació i tecnologia i més creixement empresarial. I celebro que em digui això del creixement empresarial, perquè jo vaig presentar una proposta en aquesta comissió perquè el Govern elaborés una llei perquè les empreses creixin i el seu grup me la va votar en contra i em va dir que això no tenia per què ser així. Per tant, jo celebro que vostè, des d'aquesta visió, ho faci.

I estem molt preocupats pel model productiu, per la falta de competitivitat, de productivitat, pels excessos de costos laborals, especialment impostos molt alts, burocràcia i també absentisme laboral, que té un gran cost per a les empreses. I vostè, com han dit, això, no ho ha abordat.

I escolti'm, una cosa podem millorar demà el salari de tots els treballadors a Catalunya i això depèn del seu departament i de la seva capacitat d'influència en el Govern. I ho podem fer ràpidament: deflactin l'IRPF. Escolti'm, la majoria dels empresaris paguen moltíssim per cada treballador i el treballador cobra molt poc, perquè vostès s'ho queden pràcticament tot, entre el Govern d'Espanya i el Govern de Catalunya. Faci-ho. No facin la hipocresia de dir: «Ai, els sous, els sous», com tothom. Però s'hi queden vostès! Escolti'm, redueixin els impostos i veuran com tothom tindrà molta més capacitat i poder adquisitiu. I com a mínim, escolti'm, deflactin l'IRPF, perquè vostès estan ingressant molts diners a costa de l'esforç i suor de molts treballadors. Per tant, és una petició que li fa el grup popular i ja ho poden fer.

Per tant, des del grup popular tenim un altre model, un model alternatiu, un model que impulsa la competitivitat, que impulsa la fortalesa de les empreses, perquè creïn més i millors llocs de treball i que els treballadors es vegin beneficiats. Per tant, es necessita un marc que afavoreixi aquesta competitivitat, que baixin els impostos,

més seguretat jurídica, molta més capacitat de creixement i projectes estratègics. Jo li vaig dir, escolti'm, el pla de la indústria està bé. Està poc dotat en aquest pressupost, però és un projecte que ajuda, però no és suficient. Calen polítiques industrials i això és el que no trobem amb aquest pressupost.

I després, des d'aquesta visió, parlem molt dels que..., més recursos per a Catalunya. Escolti'm, una cosa, el sistema de finançament cal millorar-ho en el marc del Consejo de Política Fiscal y Financera. I Andalusia, que vostè de seguida ha dit del teatre, no fa teatre. Veritablement, el que té el president d'Andalusia, té la gran sort de tenir un polític amb nivell i alçada d'estat, no amb mercantilització política com el Govern d'Espanya, que el que fa és donar i repartir en funció del seu interès polític per continuar en el Govern. I quan va fer aquella aposta perquè era una propaganda electoral, el president d'Andalusia no ho va acceptar, perquè va dir escolti'm, això s'ha de treballar en el Consejo de Política Fiscal y Financera y, *además, es un mal modelo.*

Per tant, no dic, parlem de teatre i no pensem que tots fan el mateix que fem nosaltres, com s'està fent a aquest teatre aquí a Catalunya, com ho ha fet el Govern de la Generalitat en complicitat amb el govern d'Espanya. I escolti'm, una cosa el Consorci de la Zona Franca fa bones polítiques i els que hem nascut a Catalunya, jo he nascut a Catalunya i molts hem nascut a Catalunya, el fet d'entregar-ho tot Catalunya, el Govern d'Espanya està a Catalunya i és Estat i, per tant, ens sentim molt ben representats pel que fan a Catalunya i no necessitem per anar fer coses en termes de poder.

I la presumpció d'innocència, nosaltres la respectem, a tots. Hi ha partits, com el Govern d'Espanya, que només respecte a la presumpció d'innocència quan són els seus. Nosaltres, a tothom. Però aquí estem parlant de reputació, no de presumpció d'innocència. I el que està claríssim és que el senyor Zapatero està perjudicant la reputació, perquè és un home amb doble moral. És immoral, el què està fent. S'està enriquint a costa dels demés. I escolti'm, una cosa podem discutir el seu grau de participació. El que no podem discutir és la seva participació. Vostè és jurista. Jo també. S'ha llegit l'auto? Escolti'm una cosa, el mal reputacional i molts empresaris que amb vostès també segurament li han arribat, estan preocupats perquè la

confiança d'Espanya està en qüestió, perquè mai hagués pogut tenir la força que ha tingut internacionalment si no hagués tingut la complicitat del Govern d'Espanya. I aquesta és la qüestió principal. I aquesta és la qüestió per la qual s'està entredit la seguretat jurídica, el marc polític d'Espanya i la seva projecció internacional. I això és el que fa mal a les empreses i és el que el Partit Popular parla, perquè no soc un jutge i sempre respecto les decisions judicials.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del grup parlamentari de VOX, amb el seu diputat el senyor Javier Ramírez. Endavant.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, senyora presidenta. Señor Sàmper, bueno, agradecer su clase magistral de derecho procesal. La teoría la conocemos, pero usted, en esa clase magistral que usted ha intentado dar, se ha dejado por el camino unas cuestiones jurídicas importantes. La primera es el principio de confianza legítima con la administración. No puede usted llegar a un gobierno a causa de la corrupción, con una moción de censura, por cierto, el señor Ábalos, el de las señoritas de compañía diciendo que España no se merece la corrupción que tenía –y en eso estoy de acuerdo– y luego protagonizar uno y tras otro casos de corrupción, como estamos viendo en el partido socialista.

Y dos, la presunción de veracidad, *iuris tantum*, de los informes policiales, porque son demoledores. Aquí alguien le ha preguntado si se ha leído el auto. ¿Y se ha leído los informes? Porque a eso no sé qué usted tiene que decir.

Por tanto, dentro de todo eso, si usted coge el principio de confianza legítima y coge el principio de *iuris tantum* de los policías, hay un tema que es fundamental, que es la ejemplaridad. Y, por tanto, lo que no puede ser es que cojamos el teléfono todos los días y veamos un nuevo caso de corrupción o nuevo presunto caso de corrupción del partido socialista. ¿Esto es lo que le estamos explicando a los jóvenes que tienen que actuar en política para crecer? ¿Ese es el mensaje que estamos dando? Porque

yo me imagino que usted no es el mensaje quiere dar, pero es el que está dando el Gobierno de España.

Un mensaje que usted hoy también ha dado equivocado. Oiga, mire, mi apellido, Ramírez. Segundo apellido, Gutiérrez, apellidos españoles, sí. Yo soy nacido en Cataluña y mis padres también. Pero si hubieran nacido en otro punto de España y hubiera venido a Cataluña, no soy inmigrante. Habría cambiado simplemente de domicilio, como hicieron sus padres, y yo me alegro por usted, pero no es inmigración. Y por ahí, como puede usted comprender, no se lo voy a permitir, porque son cosas muy distintas. Y le digo más. Yo tengo pasado en Ceuta, usted decía de Melilla. Mi abuelo era de Ceuta. Si quiere, le puedo explicar o podríamos hablar usted y yo en privado, en Melilla, Ceuta, lo que es padecer la invasión migratoria y las sucesiones consecutivas que tiene todo eso. Si quiere, lo podríamos explicar y cómo sufren los españoles que tienen allí.

Pero mire, señor Sàmper, hay una cosa que se llama coherencia y usted ha dicho: «Es que usted presenta una enmienda a la totalidad al proyecto europeo». Sí, por supuesto, y también al catalán. ¿Y sabe por qué? Porque, mire, si usted apoya la agenda 2030, el pacto verde europeo y el acuerdo de París no puede abrir la puerta a importar productos que no cumplen ni la agenda 2030 ni el acuerdo de París, ni el pacto verde europeo. Es tan sencillo como eso. Se llama coherencia. No podemos extorsionar climáticamente y fiscalmente a nuestras empresas mientras abrimos la puerta a empresas que no viven y no rigen nuestras mismas reglas fiscales ni climáticas. Así de sencillo.

No podemos extorsionar y descarbonizar nuestra industria mientras China abre cincuenta nuevas centrales de carbón. No podemos, porque entonces lo que estamos haciendo es destruir nuestro eje productivo, nuestros puestos de trabajo para regalarlos a ellos. ¡Oiga! Con todo el respeto de mundo, China que defienda el interés de China. Yo quiero un consejero y un gobierno que defienda los intereses de los catalanes y de los españoles y usted ahí tiene que dar las explicaciones.

Y miri, en un minuto y medio, le explico una cuestión que creo que es fundamental. Oiga, el SOC, desde el 2003, Jordi Pujol, Convergència, usted lo conoce perfectamente, ¿de acuerdo? ¿Cuál es la situación en estos veinte años? Pues que

tenemos 314.000 parados, según el SEPE –los datos que ustedes maquillan– o 435.000, según la EPA. Y además hay que sumar 150.000 fijos discontinuos, es decir, que nos vamos a más de medio millón de parados en Cataluña y, por tanto, su solución, ¿cuál es? ¿Seguir incentivando esas políticas de destrucción de empleo? No es que negamos el cambio climático. Es que lo que negamos y no podemos aceptar es que se siga destruyendo empleo en nuestra región. Y, por tanto, yo lo que le pido es que tengan prioridad, efectivamente, prioridad nacional. Que piense en los suyos primero, como piensa en sus hijos. Eso es lo que le pedimos.

Y, mire, ya para acabar, señor Sàmper, ¡oiga! Estamos en la situación en que no tiene empleo, las personas que no tienen empleo, pero es que las que lo tienen también tiene el riesgo de perderla y uno de los motivos por el cual tienen peligro de perderla es la capacidad de llegar al trabajo. Poco se habla del tiempo que se pierde llegando al trabajo. En Cataluña, un tren de Barcelona a Tarragona o de Sabadell a Tarragona o de Sabadell a Barcelona, ¿cuánto tarda? Es una auténtica ignominia. Y ustedes ahora vienen los proyectos orbitales. No, no, si lo único que queremos es que inviertan ustedes en cercanías, para poder llegar al trabajo, en mantener las autopistas y en las rondas.

¡Oiga! ¿Usted ha hecho la prueba hoy? Venga, por favor, de fuera de Barcelona y coja la Ronda del Litoral o la Ronda de Dalt y verá cuánto tiempo recorre en veinte kilómetros. Porque, ¿sabe lo que pasa? La inmensa mayoría de los catalanes no tienen el carril de la izquierda de autobús que puede pasar el coche oficial. No lo tienen. Tienen que ir por la derecha y mientras usted pasa por la izquierda, los catalanes esperan a que usted pase y les avance.

Pues no. Política, los catalanes en el centro de las políticas públicas. Por tanto, agradecer, señora presidenta, su exposición procesal, pero, oiga, usted tiene que dar explicaciones de verdad, no lo que ha hecho aquí.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn dels comuns. No vol intervenir? Doncs passem al Partit dels Socialistes amb la seva diputada, la senyora Conchi Jiménez. Endavant.

Conchi Jiménez Cruz

Seré molt breu. Només: no estic nerviosa, senyor Canadell, és el meu caràcter. Soc molt temperamental i soc molt de picar pedra al carrer i, per tant, a vegades quan escolto depèn quines coses només demostro la meva tempera... Això, el meu caràcter.

Res, per acabar. Primer, donar les gràcies, com no pot ser d'una altra forma. Evidentment, cap pressupost és perfecte. Sempre hi ha coses a millorar i necessitats pendents, però crec sincerament que aquests contes van en la bona direcció. Prioritza ocupació de qualitat, seguretat laboral, formació contínua, impuls a la indústria, reforç a la internacionalització, modernitza el comerç i recolzament al comerç de proximitat, artesanía i moda. Consum, aposta per la digitalització i vol que el creixement arribi a tot el territori. També es treballa en temes de simplificació administrativa.

És un pressupost realista basat en dades econòmiques positives. És un pressupost responsable. Jo, durant molts anys, vaig ser regidora i crec que una de les peces fonamentals –portava l'àrea d'economia– i crec que és importantíssim fer pressupostos reals i que siguin responsables. No es poden inventar les xifres, perquè després tenim problemes. És un pressupost ambiciós. Per acabar, el nostre grup parlamentari vol defensar aquests pressupostos, uns comptes que tenen un objectiu molt clar: consolidar el bon moment econòmic que té Catalunya, recolzant que hi hagi més creixement i convertir-lo en prosperitat compartida per a tothom.

El nostre grup parlamentari té com a base el model de prosperitat compartida, empreses fortes que puguin consolidar-se i créixer amb estabilitat, però també treballadors i treballadores que, amb la seva feina, contribueixen al creixement econòmic i aquest s'ha de veure recompensat amb una qualitat de vida digna.

Faig un parèntesi i feia

Fitxer 35CET12

quatre números del tema de la baixada de l'IRPF a nivell autonòmic. I, clar, és un tema que s'hauria de treballar, perquè, cal, tal com ho exposen sembla que tota la gent tingui un benefici, però al final les rendes petites tindrien potser un benefici,

calculant que el percentatge mínim, comparant-lo amb Madrid, els treballadors de Catalunya tindrien trenta-tres euros més, que jo no dic que no hi hagin famílies que no els hi vagi de trenta euros, però sí que és cert que al final a qui més beneficia és als salaris més alts. I, per tant, això no seria un equilibri. Perquè per a una família, un salari baix, tindre trenta-tres euros més al mes potser no li permet, com a altres rendes, a gent que té salaris molt alts, de poder pagar-se una mútua, per tindre la medicina privada, portar els seus fills als col·legis que hagin de pagar. Jo soc d'una altra generació, jo fa molts anys que vaig estudiar, i a la meua època no totes les persones podien anar a l'escola a fer una carrera universitària, perquè les famílies no s'ho podien permetre. Afortunadament, hem evolucionat i hem canviat.

I, bé, nosaltres, com a Grup Parlamentari Socialista, defensem aquesta fiscalitat, defensem polítiques de seguretat, salut, educació per a tothom i, per tant, ara mateix no compartim el seu discurs de baixada d'impostos. Res, aquests pressupostos seran per nosaltres els que faran accelerar Catalunya.

I res, moltes gràcies al departament.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara serà el torn del conseller, per un temps màxim de quinze minuts, per poder respondre. Endavant.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Molt bé; gràcies, presidenta. Quinze minuts que no esgotaré, ja veurà com no. I gràcies als diputats i diputades per les seves intervencions. Si m'ho permeten, doncs agafant les paraules de la diputada Conchi Jiménez, penso que és un pressupost responsable, bàsicament perquè és factible i perquè és realista, amb la realitat, com els he dit al principi, de tot el país, eh? i ambiciós doncs amb coses com, per exemple, el pacte nacional per a la indústria, que en parlem de forma esbiaixada o perifèrica, però que és un pla econòmicament dotat per cinc anys doncs amb una quantitat de 5.000 milions d'euros, que no és gens menor, i que ha de deixar una petjada per quan s'acabi d'executar –esperem que el màxim possible, esperem que la totalitat–, doncs una indústria readaptada als nous models productius, als quals tots vostès, i jo també, hem fet referència.

To totalment amigable, constructiu, amb tots els consellers i conselleres, però només em permetran que faci un apunt un punt picant. Hi han diferents grups –no diré noms– que no tenen per costum modificar dades. N'hi han que, en canvi, donen les dades que convenen, amaguen les que no convenen i sovint, fins i tot, es formalitzen verbalment d'una manera que acostuma a portar a l'engany.

Productivitat. La productivitat a Catalunya fa set trimestres que creix per sobre de la productivitat de la resta de l'Estat. La productivitat, l'any passat, amb l'informe del Consell de Cambres, estava molt per sobre de la de la resta de l'Estat i a punt d'agafar la mitjana europea. I aquest és un informe que el senyor Canadell coneix perfectament, perquè ha sigut president de la Cambra de Comerç de Barcelona, coneix la senyora Carme Poveda, i sap perfectament que fa set trimestres –set per tres–, vint-i-un mesos, que Catalunya creix per sobre, en productivitat, de la resta de l'Estat. Per tant, venir aquí i fer una diagnosi apocalíptica de la productivitat..., o la cambra ens està enganyant o alguna cosa ens grinyola. Probablement –i li dono un camí de sortida–, sigui que, com vostè ha dit, els informes fa que ens creiem parcialment les seves conclusions.

Quan vostè feia referència a l'informe Fènix... Jo fa dies que penso que els informes són informes fets per persones amb ideologies i, per tant, doncs ens poden agradar determinades conclusions més que d'altres. Donar la «vitola» de veracitat a un informe és molt complicat, i l'hi diu un advocat que ha fet molts judicis i, per tant, molts peritatges, i que ha vist la bretxa que pot haver-hi entre l'informe de la part que demanda i l'informe de la part demandada. Per tant, l'informe Fènix és un informe –evidentment, hi han unes persones al darrere que tots coneixem i que tenen un prestigi molt important– que estem estudiant, però que tampoc és, en cap moment, doncs sinònim de veracitat. I probablement vostè em digui lo mateix del Consell General de Cambres, perquè les dades que jo li he donat ara no venen de l'informe Fènix. La productivitat catalana creix més que la de la resta de l'Estat des de fa vint-i-un mesos, i això ho diuen la Cambra de Comerç de Barcelona i el Consell de Cambres. Jo, per tant, crec que és important que les dades que posem a sobre la taula siguin dades certes, i, a partir d'aquí, ens agraden o no ens agraden.

Com tampoc és veritat que ens hagi de permetre... –i també vostè ha fet un gest, una gesticulació, dient «sí, sí, sí»–, que ens haguem de creure més que l'EPA que les dades de l'atur inscrites als registres públics d'Espanya i de Catalunya. Perquè l'EPA és una enquesta, senyor Ramírez i senyor Canadell, l'EPA és una enquesta, en castellà, *encuesta*. És a dir, jo, personalment, i crec que qualsevol ciutadà donarà més credibilitat a les dades registrades als organismes *públics espanyols* i catalans que no pas a enquestes, per molt que siguin enquestes a cinc mil, deu mil o trenta mil persones; són enquestes, trucades per telèfon: «Vostè està treballant?» «Vostè no treballa?» Sí, no. Per tant, la credibilitat d'una enquesta vostè no la pot comparar amb la credibilitat de les inscripcions de les persones als registres. Per tant, jo els hi demanaria a tots plegats... I si jo algun dia cometo l'error d'adulterar una dada doncs que no sigui un costum que deixem en aquesta cambra, perquè no és positiu. I ho reitero: igual que he dit això, hi han grups que les dades les interpreten tal com són, agradin o no agradin. Penso que això és molt important per arribar a conclusions.

Normativa laxa, senyor Albert, és veritat, hi estic totalment d'acord. L'any 2012 va haver-hi una modificació doncs que va treure un requeriment que hi havia, previ, i que donava doncs una autoritat a l'autoritat, valgui la redundància, laboral doncs per dir si allò tenia..., si complia amb tots els requisits legals que hi havia. I, per tant, jo estic d'acord que hi ha una laxitud a dia d'avui, legal, doncs que facilita que es puguin donar aquests procediments de regulació d'ocupació, no? I, a més, això, quan ho parlem amb la directora general de Relacions Laborals, deixa ben clar que és molt fàcil adaptar-se als requisits per poder-ho fer. Per tant, sí que és veritat que hi ha una laxitud.

Bé, no és fàcil, perquè vostè sap que no tenim doncs la facilitat o la competència per poder legislar en matèria laboral, i aquest n'és un exemple, però sí que, amb la situació de transformació que hem descrit tots plegats al principi, doncs sí que és veritat que aquest plantejament d'aquesta laxitud doncs és una qüestió que, bé, ens posa un mercat amb unes condicions. Hi ha també qui diu, senyor Albert, que probablement el creixement econòmic en termes generals es produeix per aquesta laxitud, i que, si no fos així, doncs determinades inversions anirien a altres països, no? Bé, hem de trobar un equilibri, perquè, realment, el nostre mercat laboral doncs no pateixi com pateix quan es produeixen aquests expedients, que, com l'hi he dit

abans, no només a vostè, sinó a tots, són conseqüència d'un procés de transformació, en el qual, ho reitero, aquest any passat, any 2025, és l'any on hi han hagut menys expedients de regulació d'ocupació des de l'any 2009. Aquesta és la realitat –aquesta és la realitat, eh? Dit això, qualsevol expedient que entri ens preocupa.

I respecte de Torrot, que ho ha dit..., crec que ha sigut el senyor Canadell, dir que estem davant d'un concurs de creditors. És una altra situació, eh?, si m'apura, pitjor, eh?, però una situació que té a veure amb l'empresa. No pretengui vostè fer arribar aquí una percepció de què Torrot tanca per culpa del conseller Sàmper o del Govern de la Generalitat, eh?

Projectes estratègics. La diputada Esteller. Miri, nosaltres, crec que en tenim molts de projectes estratègics i, a més, crec que la gran majoria els hem explicat. I crec que hi han alguns projectes..., doncs estic més parlant de l'àmbit de les inversions empresarials, de forma especial, estrangeres, que no podem explicar, perquè estem subjectes a una confidencialitat, i vostès això ho entenen perfectament. Però nosaltres hem explicat doncs el projecte estratègic d'intel·ligència artificial 2030, on volem potenciar les qüestions positives que ens portarà, que ens està portant, la intel·ligència artificial i reduir els impactes negatius, que també hi són i n'hem parlat durant tot el dia. Nosaltres hem explicat la nostra estratègia de l'espai, i és una estratègia que va ser qualificada, quan la vam presentar a l'Observatori del Montsec..., doncs va ser explicada pel president de l'Agència Espacial Espanyola com totalment innovadora i totalment doncs, diguem-ne, si em permet la paraula, que ha de revolucionar el nostre sistema espacial. I això, estratègia política, té a veure amb que tenim empreses amb nom i cognoms, com Sateliot, com Pangea, com Open Cosmos, que van de la mà d'aquesta estratègia. I no els hem creat nosaltres, aquests productes empresarials, ni molt menys, però intentem ajudar-los doncs perquè puguin evolucionar, com crec que aquestes tres empreses, de les quals hem parlat, estan evolucionant. I crec que és públic i notori doncs perquè ha sortit en mitjans, i vostès, per tant, doncs ho coneixen, no?

El compromís amb els salaris és un compromís que jo penso que no queda reduït a la petició tant de Junts com vostès de la deflactació de l'IRPF. Crec que és una

qüestió que va molt més enllà, que és una qüestió, d'entrada, competencial. Altra cosa és el salari de referència doncs que reivindica el Grup Parlamentari de Junts. Però el que és realment la capacitat per imposar un salari mínim interprofessional no la tenim. I això, malgrat que vostès m'ho diguin, i, de forma especial, el diputat Joan Canadell m'ho reiteri amb preguntes i interpel·lacions..., doncs tenim el que tenim i no podem..., no tenim la possibilitat doncs de, realment, poder fer més del que ens permet la influència que tenim a través dels agents econòmics i socials en la negociació col·lectiva.

I el diputat Javier Ramírez. Miri, jo no sé si vostè s'ha quedat en un món anterior al que visc jo actualment, però aquest món actual no va ni d'espanyols ni d'anglesos ni de magrebins; aquest món actual va de persones, com l'hi ha dit la diputada Concha Jiménez. I si el segle passat –per cert, no van ser els meus pares els que van venir, sinó que van ser els meus avis– doncs es podia entendre en aquestes circumstàncies i en aquest àmbit territorial, jo crec que la *globalització* és un concepte que tots coneixem, que hi és, que ens pot agradar més o menys, que tenim èpoques en les quals volem potenciar més sobirania. Ara, per exemple, estem vivint una època en la qual Europa doncs es tanca en si mateixa i vol tenir sobirania interna a tots els països d'Europa. Però vivim en un món global, en un món, com ha dit la diputada Jiménez, de persones.

Respecte de la presumpció de veracitat dels atestats policials, amb un respecte pulcre que li tinc a les forces de seguretat –no cal que li recordi que vaig ser conseller d'Interior–, pulcre vol dir cent per cent, totes, milers de judicis que he fet, milers de sentències absolutòries. Per tant, com he dit abans al diputat Canadell, els informes, tots, no deixen de ser informes fets per persones, i l'acreditació del contingut d'aquests va molt més enllà del que pugui dir un grup de persones, siguin economistes, siguin enginyers o siguin, com en aquest cas, doncs policies.

Agenda 2030? Sí, compromís total, amb mancances, amb readaptacions. Vostè ha fet menció de qüestions que fins i tot podria dir-li: té raó en moltes coses que ha pogut insinuar o dir. Les lleis de la Unió Europea es van modificant. Com l'hi he dit abans, la llei d'acceleració industrial n'és un exemple, que pretén doncs millorar

accions polítiques quant a aquesta Agenda 2030 quant al pacte de París o al pacte verd europeu. I, probablement, d'aquí a quatre anys en tindrem, o tres,

Fitxer 35CET13

o tres mesos tindrem modificacions que ens vindran d'Europa, que hauran de potenciar modificacions de lleis estatals i també nostres. Però, sí, el compromís amb lo que pretenen aquests pactes és total.

I jo diria, presidenta, que amb això dono per acabada la meva intervenció, subjecta a no sé si hi haurà alguna intervenció per part d'algun diputat més.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. Gràcies també al secretari general. Gràcies per les vostres intervencions, per les vostres explicacions, que ben segur cada grup parlamentari ha pogut treure les seves conclusions. I, per tant, donarem per acabada aquesta comissió.

Moltes gràcies i fins aviat.

La sessió s'aixeca a les...